

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 56

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 10 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4746/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a CATISA. 2598
 - 2) RGE núm. 4756/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de l'activitat i l'ocupació del sector industrial a Menorca. 2599
 - 3) RGE núm. 4751/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou servei a la pàgina web de la Direcció General de Consum. 2600
 - 4) RGE núm. 4752/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya de vigilància i salvament del 2008. 2601
 - 5) RGE núm. 4762/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació del sistema de vigilància i seguretat al Pla pilot de salvament. 2602
 - 6) RGE núm. 4755/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garantia del transport escolar de nins i nines amb discapacitat. 2603
-
-

7) RGE núm. 4753/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Institut de la Joventut. 2604

8) RGE núm. 4757/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la decisió d'abandonar el vaixell Don Pedro en el fons marí. 2604

9) RGE núm. 4758/09, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla autonòmic d'incentius de la contractació laboral. 2607

10) RGE núm. 4750/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa Entre Illes 2008. 2608

11) RGE núm. 4759/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats de la mesa de seguiment de la crisi econòmica. 2608

12) RGE núm. 4760/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del segon cinturó. 2610

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 11730/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguiment i revisió de les directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears. 2611

III. MOCIÓ RGE núm. 4578/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9825/08. 2620

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 9673/08, de rehabilitació i millora de barris dels municipis de les Illes Balears. 2626

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comença la sessió. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4746/09, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a CATISA.

La primera pregunta és relativa a CATISA, que formula el diputat Eduard Riudavets. Sr. Riudavets, té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, fa més o manco uns quinze dies ens vàrem assabentar que l'empresa CATISA, una empresa bijutera de Menorca, emblemàtica en molts d'aspectes, havia presentat un concurs voluntari de creditors. Aquest diputat sabia perfectament, com saben tots els menorquins, de les moltes dificultats financeres i de gestió que arrossegava CATISA des de fa molts d'anys, no és una cosa nova, açò no ens va venir gens de nou. Allò que sí ens va sorprendre un poc era aquest precipitat, en certa manera, concurs voluntari de creditors, perquè sabem molt bé que des de la seva conselleria i des d'altres, com la de Treball, des del Govern de les Illes Balears, en definitiva, s'estava fent un gran esforç i es donava un gran suport tècnic i econòmic a aquesta empresa per fer possible la seva viabilitat.

Davant d'açò la meua pregunta és ben clara, com valora la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia la situació actual de CATISA, sobretot tenint en compte aquest esforç econòmic i tècnic que s'ha fet durant bastant de temps per donar-li suport i viabilitat?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Molt bon dia a tots, senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta. Sr. Riudavets, evidentment la valoració és de molta preocupació, perquè com vostès saben, l'empresa Carretero i Timoner, SA, CATISA, ha presentat un concurs de creditors davant l'actual situació per fer front al pagament de nòmines i proveïdors. L'actual situació econòmica de CATISA és derivada en gran part d'un presumpta estafa i d'un procés de descapitalització que va patir l'empresa durant els anys 99-2001 i que va provocar una situació econòmica més que complicada.

Quan ens vàrem fer càrrec de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia a la present legislatura vàrem conèixer la situació real de CATISA, que presentava uns resultats econòmics molt preocupants, alhora que presentava també, i era evident, una necessitat de reestructuració empresarial. Des de la conselleria, assessorats per professionals, vàrem fer feina amb CATISA per tal de realitzar un pla de reestructuració de l'empresa, ja que vàrem concloure conjuntament amb l'empresa

que per tal de continuar amb la seva subsistència era absolutament necessari dur a terme canvis estructurals importants. Tot i la seva voluntat i l'esforç per tal d'assegurar la continuïtat de l'empresa, les urgències i les necessitats econòmiques eren més i més grans. A través de l'IDI la conselleria va cedir a l'empresa un préstec atípic per import de 249.311 euros, garantits per CATISA amb la seva maquinària. A part d'això, vàrem contractar una auditoria per tal de conèixer de mans dels professionals quina era la vertadera situació econòmica de CATISA i quines necessitats financeres reals necessitava per tal d'assegurar la seva continuïtat i la seva subsistència.

D'aquesta auditoria presentada el mes d'agost del 2008, es dedueix que les necessitats de finançament eren d'1.065.380 euros, amb un dèficit de circulat de 658.380 euros, dels quals un 597.126 haurien de ser aportats pels accionistes. S'ha de dir que els accionistes són els mateixos treballadors i que en aquells moments no podien fer front a la situació. Actualment CATISA continua acumulant deutes importants que han duit a l'empresa a la situació actual. Els responsables de l'empresa han fet una crida a la intervenció del Govern mitjançant capital públic i des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia descartam aquesta situació, en part per la incapacitat econòmica que tenim des de la conselleria i en part perquè obriríem un precedent. Lamentam, per tant, profundament la situació, però consider que hem fet tot el que està a les nostres mans per tal d'evitar aquesta situació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives. Sr. Riudavets. No li podrà donar resposta, ja ha esgotat el seu temps.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

D'acord, Sra. Presidenta, seré molt breu. Sra. Consellera, simplement li vull agrair les explicacions que ha donat en aquesta cambra i sobretot que hagi explicat les coses clares, sense eufemismes ni subterfugis, dient clarament el que ha passat, perquè jo crec que els menorquins i els ciutadans de les Illes Balears estaran contents i en tenen dret, de saber quina ha estat la realitat. Jo crec que a partir d'ara ningú no sap què pot passar, davant d'un concurs de creditors no se sap mai què pot passar, què pot dir el jutge, no ho sabem. Si més no, li demanaria que estigués vigilant, sobretot per la part més feble de tot aquest procés que són els treballadors. Però també crec que han actuat des de la seva conselleria amb absoluta correcció i absoluta implicació, com sempre, però des de la legalitat i d'allò que és raonable.

Simplement reafirmam que tots lamentam aquesta situació, una situació que es veia venir i que vostès han fet tots els esforços possibles, cosa que és d'agrair i en tot cas vigilància perquè si hi ha possibilitats d'aclarir qualque cosa, estic segur que hi seran a temps.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets.

I.2) Pregunta RGE núm. 4756/09, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de l'activitat i l'ocupació del sector industrial a Menorca.

La següent és relativa al manteniment de l'activitat i l'ocupació del sector industrial a Menorca i la formula el Sr. Jaume Tadeo i Florit. Té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Senzillament vull lamentar que aquesta primera pregunta, també referent al sector industrial de Menorca i referent a CATISA no serveixi, perquè el diputat que l'ha fet o la consellera no saben quin és el titular d'avui a la premsa, "*CATISA ve inevitable el despido total o parcial de su plantilla y confirma el ERE*". Són fets consumats ja avui, és a dir, ja està confirmat que presentarà aquest ERE.

La situació del sector industrial a Menorca és preocupant, han tancat cinc empreses, tenim el cas de CATISA que tanca i també tenim damunt la taula el tema de Kraft. Creim que la situació d'aquest sector a Menorca és molt greu. I en aquest sentit demanam quines mesures pren la conselleria per tal de mantenir l'ocupació i l'activitat en aquest sector a Menorca?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, per tal de mantenir l'activitat del sector industrial a Menorca, ha fet feina en col·laboració amb els distints sectors implicats durant aquests quasi dos anys que duim al capdavant de la conselleria, hem fet feina amb empresaris, associacions empresarials, administracions locals, sobretot amb el consell insular i ho hem fet en tres eixos. Primer de tot, des d'un punt de vista estrictament econòmic, hem posat a disposició de l'empresariat menorquí les línies d'ajuda de què disposa la conselleria i la línia de finançament per a circulat. Pel que fa a les línies d'ajuda a empreses i associacions empresarials, l'any 2008 es varen destinar a la indústria de Menorca un total de 287.125 euros.

A part d'això i des d'un punt de vista tècnic, hem treballat amb els sectors per tal de recollir totes les seves necessitats i intentar donar-los solucions. Arran d'aquestes converses, torn a repetir que han estat xerrades i pactades amb els sectors, hem fet feina en tres direccions: millorar la comercialització dels productes fabricats a Menorca, potenciar la internacionalització de les empreses i també intentar pal·liar les necessitats financeres de les empreses. A més, cal dir que estam en contacte amb les administracions locals i insulars, sobretot amb el Consell de Menorca, per tal de no duplicar esforços, fer feina de manera coordinada i dur endavant les nostres actuacions, tan des d'un punt de vista tècnic, com he dit, com econòmic, precisament amb l'objectiu d'augmentar la competitivitat de les empreses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, la veritat és que lament molt que no em parli d'aquesta intervenció de CATISA, avui es confirma l'ERE, vostè ni tan sols sabia que la direcció de l'empresa dona açò per confirmat. A Menorca també lamentam, abans ha dit que els menorquins podem estar contents, jo crec que no, senzillament han tacant cinc empreses de calçat, açò suposa 100 aturats, el cas de CATISA suposarà uns 40 aturats, i Kraft, segons els sindicats, si arriba a tancar, suposarà entre llocs directes i indirectes devers 3.000 aturats. Açò voldrà dir arribar a incrementar la xifra d'atur a Menorca en un 33%.

La situació és greu, és complicada i les empreses que, amb aquesta crisi, a dia d'avui no salvem, seran irrecuperables. No és com altres sectors, que si bé s'han perdut xifres de turistes, amb un canvi de govern que segur que necessita Menorca, podran tenir. Però en aquests moments es necessiten des del Govern balear accions contundents perquè les empreses que tenen una debilitat manifesta en aquests moments, amb una incompetència del consell insular per fer front a la situació, des del Govern balear s'haurien de fer les gestions oportunes perquè aquestes empreses no es vegin abocades al tancament.

Sra. Consellera, és el moment de fer políticament possible allò que és econòmicament necessari, aquesta és la seva responsabilitat i la responsabilitat d'aquest govern, per als menorquins que necessitam d'una economia forta, que també passa pel sector industrial de Menorca.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Miri, la situació de CATISA honestament l'he explicada. Crec que és una situació complexa i una situació que ve de molt enrere.

Vostè em parla del tancament de fàbriques de calçat. És cert que hi ha hagut tancament de fàbriques petites del calçat, però això no és una novetat, ni es pot assimilar exclusivament a la crisi. Jo li vull recordar que la passada legislatura, mentre tots els esforços del Govern del Partit Popular estaven centrat, per exemple, a Yanko, només de la comarca del Raiguer varen tancar quinze empreses petites. Per tant, és un problema molt més profund del que vostè vol presentar.

Em demana que facem feina. Jo crec que en aquest sentit estam fent tot allò que és a les nostres mans. Tot i que reconec i sempre ho he fet, que estam en una situació de crisi i que és una situació molt complicada. Nosaltres el que feim és un pla d'indústria, però no un pla d'indústria tradicional, informes del sector perler, informes de tota classe, li asseguro que en tenim molts que vostès feren. Però nosaltres entenem que això no serveix. El que feim és fer feina amb els sectors, agrupar els sectors entre si i marcar uns objectius per tal d'aconseguir-los i redreçar les ajudes per tal d'aconseguir aquests objectius.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4751/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou servei a la pàgina web de la Direcció General de Consum.

La següent pregunta és relativa a nou servei de la pàgina web de la Direcció General de Consum. La formula la Sra. Maria Torres i Marí. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, internet sens dubte és un avanç tècnic importantíssim, és una eina que ens permet cercar informació, fer consultes i fer tràmits amb una facilitat que fins ara no s'havia conegut i hem pogut comprovar que la Conselleria de Salut de Consum no és aliena a aquest avanç. Hem pogut comprovar que a la pàgina web hi ha un accés per poder fer determinats tràmits.

Per això li vull demanar al conseller de Salut i Consum, si ens pot explicar en què consisteix el servei per a reclamacions i consultes que recentment s'ha posat en marxa a través de la pàgina web de la Direcció General de Consum. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Per part del Govern el Sr. Thomàs té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com vostè molt bé ha dit, internet és una eina, un instrument que ha canviat sens dubte la manera de relacionar-nos tots els ciutadans, relacionar-nos, organitzar-nos i també la manera d'obtenir informació o de poder participar en el mercat. Els consumidors cada dia tenen més informació, són més responsables, cada vegada estan més informats. Per tant, davant d'aquesta situació l'administració pública no pot quedar endarrerida i hem de crear instruments pràctics per poder continuar donant instruments perquè sigui més eficient la protecció de la salut i la seguretat dels consumidors.

Com vostè ha dit, dins la pàgina web de la Conselleria de Salut i de la Direcció General de Consum, es pot accedir al portal del consumidor, allà on s'informa als consumidors dels seus drets, dels criteris legals en relació amb la seguretat i se'ls assessorà dels diferents procediments que poden fer en relació amb infraccions o reclamacions. Així, des d'aquest portal, a principis d'enguany, des de gener del 2008, els ciutadans de les Illes Balears ja poden presentar reclamacions a través d'internet, a través d'aquesta pàgina de la conselleria, amb una aplicació molt senzilla i, per tant, hi poden accedir des de qualsevol ordinador personal o des de qualsevol punt telemàtic. Per exemple, els punts que nosaltres ja hem posat per totes les illes, als aeroports, oficines dels diferents consells insulars.

D'aquesta manera es poden reclamar dos tràmits més també, els temes que són de denúncia i les consultes informatives que ofereix la Direcció General de Consum. Diré a mode d'exemple que si en el mes de gener es varen fer 14 reclamacions, el mes passat de febrer ja se'n varen fer 114. Per tant, és un sistema que ara està en una fase d'informació, però que segurament tindrà èxit i serà molt utilitzat. Aquesta línia de feina és una línia de la Conselleria de Salut i Consum, per potenciar tot allò que són tecnologies de la informació i comunicació, aquesta que hem explicat és de consum, però en podríem explicar moltes altres: recepta electrònica, història de salut, etc. Crec que l'administració pública avui en dia ha d'utilitzar instruments com internet per donar accessibilitat i informació o tot tipus de serveis que ofereix l'administració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4752/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya de vigilància i salvament del 2008.

La següent pregunta és relativa a la campanya de vigilància i salvament del 2008 que formula el Sr. Josep Maria Costa i Serra.

Té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La pregunta és molt clara: voldríem saber quina valoració fa la Conselleria d'Interior de la campanya de vigilància i seguretat de l'any 2008?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Costa, como usted sabrá nuestra comunidad autónoma cuenta con 376 playas catalogadas de riesgo bajo, 82 de riesgo medio y 41 de riesgo alto. Este riesgo está en función de la afluencia de personas, las características físicas del entorno, la existencia de un núcleo urbano próximo, las condiciones habituales del mar, etc. El número de fallecidos registrado el año pasado en estas playas por ahogamiento fue de 15 personas, de ellas 12 en Mallorca y 3 en Menorca. Lo que supone 3 fallecidos menos respecto de 2007 y la segunda cifra más baja en los últimos diez años.

A lo largo del 2008, los 275 socorristas que han trabajado en las playas contratados por los ayuntamientos han logrado reanimar a 33 personas con síntomas de ahogamiento en playas de Mallorca, 2 en Menorca y 7 en Ibiza y Formentera. Y se han contabilizado 476 incidentes graves a usuarios de estas playas, requiriendo traslado y asistencia en 308 casos. La Dirección General de Emergencias invirtió el año pasado cerca de 600.000 euros para dotar de equipamiento de seguridad a los ayuntamientos, con el fin de que pudiesen garantizar la seguridad en las zonas costeras, cantidad que se utilizó para adquirir 22 torres de vigilancia, 11 puestos de salvamento, 7 embarcaciones semi-rígidas, 1 moto acuática con camilla, 2 piraguas y PDA a todas las playas de riesgo medio y alto para que puedan cumplir con el protocolo de comunicación inmediata con el 112.

Desde que comenzó el Plan de seguridad en playas, la Conselleria de Interior des del 2005 ha destinado 2,7 millones de euros para la adquisición de elementos de seguridad en las playas de nuestras islas, cifra a la que hay que sumar los 600.000 euros previstos para este año 2009. Tan importante como esta dotación de medios es la formación del personal encargado de la prevención de la seguridad en nuestras playas. En este sentido hay que destacar la oferta formativa llevada a cabo el año pasado con cursos de conducción de motos de agua de rescate, el curso de patrón de moto acuática, el de tabla de rescate dirigida a socorristas, el curso de utilización de las PDA a que he hecho referencia antes y el curso de coordinadores de playas dirigido a responsables municipales.

Además se hicieron 193 inspecciones y también hay que destacar la incorporación a la página web de programas de gestión que ofrecen ventajas tanto para el usuario como para los socorristas al introducir datos de incidentes e informes con las condiciones de baño, también hay que citar el acuerdo al que se llegó tanto con la Dirección General de Emergencias como con

la Direcció General de Promoció Turística para la gestió compartida de recursos del portal web platgesdebalears.com, un portal que se converteix en una herramienta de informació y prevenció de riesgos en las playas de Baleares, y que creemos que es una herramienta muy útil para la promoción turística de Baleares.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena. Vol fer ús de la paraula el Sr. Costa? No.

I.5) Pregunta RGE núm. 4762/09, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació del sistema de vigilància i seguretat al Pla pilot de salvament.

Passam doncs a la següent pregunta, relativa a l'ampliació del sistema de vigilància i seguretat del Pla pilot de salvament que formula la Sra. Esperança Marí. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Leciñena, completant una mica la informació que ens acaba de donar, a les Illes Balears, per sort, tenim àrees d'un extraordinari interès natural, i això combinat amb el fet que el turisme constitueix una de les nostres o la nostra principal indústria, fa que aquests espais tinguin una importància cabdal per al futur de la nostra economia i, per tant, per al desenvolupament integral de les Illes Balears.

Ara bé, habitualment, què ens passa? Aquestes àrees es troben en municipis que han preservat el territori que no estan excessivament poblats i que no ingressen gaire diners provinents de la indústria turística, recordem que fa molt poc hem tingut la polèmica de Campos, amb un camp de golf, etc., perquè, és clar, què passa?, que aquests ajuntaments normalment no es poden permetre dotar-se de sistemes de salvament que d'altra banda poden ser ben necessaris i que cal proveir per als nostres visitants.

Un sistema molt interessant ha estat el sistema SAUD, un programa de salvament aquàtic amb unitats dinàmiques desenvolupat com a pla pilot, diguem experiència, a l'Ajuntament d'Artà. És clar, l'Ajuntament d'Artà és un d'aquells que recull totes aquelles característiques que just dèiem fa un moment.

Per tant, la pregunta seria si aquest pla pilot que ha tingut aquest èxit a Artà seria possible fer-lo extensiu a les altres illes balears especialment també a les zones d'Eivissa, Formentera i Menorca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sí, Sra. Presidenta. Como bien decía, Sra. Marí, otro proyecto que no me ha dado tiempo a explicar del año pasado fue el plan piloto que pusimos en marcha en Artà, conocido como SAUD. Somos conscientes que hay zonas en nuestro litoral que tienen playas vírgenes, playas protegidas por Medio Ambiente, que no permite colocar infraestructuras, colocar elementos estáticos como torres de vigilancia o puestos de socorro que nos permitan hacer la vigilancia que se ha hecho siempre, desde la playa hacia el mar. Son zonas además que son imágenes de promoción turística y que, por lo tanto, son playas muy frecuentadas. También son zonas en muchas veces de difícil acceso, de hecho a muchas de ellas se puede acceder solamente a pie y por lo tanto los recursos de emergencia, los vehículos de emergencia no pueden dar una respuesta eficiente. Además también coincide que en muchos casos son playas que pertenecen a ayuntamientos con un presupuesto ya modesto y que no tienen -como usted bien decía- estos ingresos derivados de una explotación turística.

Por eso antes de la temporada del año pasado el alcalde de Artà se puso en contacto con la conselleria para ver cómo podemos mejorar este sistema de vigilancia y salvamento en estas zonas que concretamente están en su municipio. Así nació el proyecto SAUD, que lo que hace es hacer la vigilancia con motos acuáticas que disponen de una camilla. En Artà esta experiencia ha sido de tres meses, del 15 de junio al 15 de septiembre, hemos hecho una gestión mucho más eficaz de los recursos por parte tanto del ayuntamiento como de la Dirección General de Emergencias, se ha dispuesto de cinco socorristas, dos de ellos han estado trabajando en rutas itinerantes y se ha podido así atender el doble de incidentes que el año pasado, han sido 70 incidentes, muchos de ellos en la playa de Sa Canova.

Hay que decir además que estos socorristas han estado en contacto permanente con el 112 a través de las PDA y esto ha permitido que se decidan evacuaciones, si hacía falta, con estas camillas de las que disponen las motos o si no con el apoyo del helicóptero de emergencias. Dada la buena respuesta que ha tenido, tenemos previsto ampliarlo a otras zonas que cumplen las mismas características como son los municipios de Campos, Estellencs, Banyalbufar, Valldemossa, Deià, Sóller y Escorca en Mallorca, en Ibiza Sant Joan y en Menorca (...) i Ferreries, de entrada. Además también en algunas zonas de Manacor y Lluçmajor, aunque no se ajustan a todas estas características, sí tenemos prevista alguna actuación especial como ya me comprometí con el alcalde de Manacor.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena.

I.6) Pregunta RGE núm. 4755/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garantia del transport escolar de nins i nines amb discapacitat.

La següent pregunta la formula la Sra. Carme Feliu i és relativa al transport escolar de nins i nines amb discapacitat. Sra. Feliu, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té previst la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balears garantir les ajudes per tal que el transport escolar per als nins i nines amb discapacitat no s'hagi de suspendre per manca de pagaments? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu. Sra. Galmés.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament per primera vegada -per primera vegada insistesc- i per evitar els problemes que ha arrossegat històricament el trasllat no només de nins i nines, sinó de totes les persones amb discapacitat tant a centres ocupacionals com a centres de dia com a centres educatius, la Conselleria d'Educació i Cultura i l'Institut Mallorquí d'Afers Socials han signat un conveni per convocar les ajudes per a la realització d'aquest servei durant el 2009.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Sra. Feliu, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, sé perfectament que són altres també els serveis, però com que la pregunta va adreçada a vostè, únicament li vull fer referència al transport escolar. A finals del mes passat moltes famílies de Mallorca varen rebre una carta en què se'ls comunicava que després d'intentar i fracassar de manera reiterada aconseguir arribar a acords amb les administracions públiques competents per tal que se subvencionàs el transport escolar d'aquests nins i nines amb discapacitat o de les persones amb discapacitat i havent fracassat, idè s'havia de suspendre.

La veritat és que, Sra. Consellera, crec que hem arribat a un moment en què podem jugar a allò que vulgui. Sra. Consellera, fa una setmana li demanava sobre el Consell de les arts i la cultura, va quedar claríssim que vostè no havia fet absolutament res, un consell que en teoria, segons el seu programa electoral, havia de marcar la política cultural, han passat dos anys i no ha fer res, però és igual, Sra. Consellera, no passa res, però amb el tema del qual avui parlo, amb aquest tema, no hi podem jugar, li puc assegurar que amb aquest tema no podem jugar. Amb altres temes li ho podem passar, però amb aquest no.

Vostè es pot imaginar amb quina situació es troben aquestes famílies? Vostè es pot imaginar el perjudici que, només un dia va bastar per causar a totes aquestes famílies... si m'escoltàs li ho agrairia perquè entenc que m'ha de donar resposta a allò que li dic. Vostè es pot imaginar el dia a dia d'aquestes famílies i el perjudici tan greu que els va causar?, perquè és clar, s'ha arribat a un acord, efectivament s'ha arribat a un acord, per què? Perquè el mateix dilluns, després de com va sortir tractat a tots els mitjans de comunicació, després de la pressió mediàtica que varen tenir, es varen veure obligats a convocar de forma urgent una reunió i arribar a un acord. És trist, però aquesta és la realitat.

Crec que els ciutadans ens tenen, als polítics, encomanada una funció molt important i és la millor i més equitativa distribució dels seus impostos, dels doblers públics. Crec que no podem defraudar aquestes persones. Pens, Sra. Consellera i estic convençuda que estarà d'acord amb mi, com també estic convençuda que hi estarà el president del Govern, que en temes tan sensibles, en temes que toquen les persones més vulnerables de la nostra societat, són temes intocables.

Li deman que si ha de fer retalls pressupostaris, que entenc que en qualche moment n'ha de fer, retalli d'allà on sigui -retalli d'allà on sigui-, però mai més no torni cometre un error tan colossal com aquest de retallar en temes que afecten els més sensibles i els més vulnerables de la nostra societat. Li puc assegurar que tindrà el suport de 29 diputats del meu grup per ajudar-la a trobar partides per tal de no tornar cometre aquests errors, però, Sra. Consellera, li deman un compromís avui aquí, no ens basta amb aquests acords signats, sinó que li deman que avui aquí vostè ens garanteixi que mai més, durant el que duri aquesta legislatura en què està a les seves mans la competència, no tornarà passar, que mai més no tornarà deixar un nin amb discapacitat sense transport escolar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu.

(Alguns aplaudiments)

Sí, Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la setmana passada vaig dir que el tema estava resolt, ho vaig dir. Avui ha volgut fer un míting, ha fet un míting molt demagògic, molt mal plantejat perquè, primer, aquesta pregunta estava desfasada perquè s'havia resolt; segon, Educació mai no havia pagat els transports dels nins amb discapacitat, només hi havia una subvenció d'una ruta que pagava la Conselleria d'Educació i Cultura i un taxi o dos taxis. Era una qüestió que depenia de la Conselleria de Presidència i de l'IMAS. L'any passat el va pagar la Conselleria de Benestar Social i enguany l'havia de pagar l'IMAS.

He de dir que per primera vegada en aquesta comunitat i no vull que s'entri en més demagògia barata en aquest tema, per primera vegada s'ha arribat, primer, a un acord entre els centres ocupacionals..., per al transport dels... per favor,... els centres de dia i els centres educatius entre l'Institut d'Afers Socials i la Conselleria d'Educació i Cultura que per primera vegada entra. De manera que enguany, rebran el 75% de l'import el mes de juliol, abans el rebien un any i mig després. Un any i mig després. I el 25% quan el certifiquin. Això en primer lloc.

En segon lloc, per primera vegada l'Institut d'Afers Socials, la Conselleria de Mobilitat i la Conselleria d'Educació i Cultura fan un pla perquè aquest transport estigui garantit a partir d'ara i per sempre, un pla comú de les tres institucions. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés.

I.7) Pregunta RGE núm. 4753/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Institut de la Joventut.

La següent pregunta és relativa a l'Institut de la Joventut i la formula el Sr. Francesc Dalmau. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, a la passada legislatura es va aprovar la Llei de la joventut que contemplava la creació de l'Institut de la joventut a diferents illes i també el de les Illes Balears. Ens podria aclarir, Sr. Conseller, en quin estat es troba el desenvolupament d'aquest organisme tan important per a les polítiques de joventut de la seva conselleria?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, a nivell de constitució legal de l'Institut Balear de la Joventut, ja està totalment en funcionament i constituït, a nivell d'ubicació, de partida pressupostària i diguem de reorganització també ja està constituït i ja s'està posant en marxa i a nivell de programes li puc dir que l'àrea de funcionament l'hem dividida en quatre grans àrees.

Una primera àrea està basada en investigació de la realitat juvenil, s'estan tancant acords amb distints organismes que es dediquen per un costat a la investigació quantitativa de la realitat dels joves i per l'altre costat amb distintes organitzacions ja es fan taules rodones, reunions i altres tipus d'investigacions més qualitatives. Després, hem posat una segona fase, una segona àrea de treball que és tot el tema de poder difondre tota aquesta informació dintre dels organismes que puguin fer alguna cosa o alguna actuació dintre de l'àrea

dels joves per poder arreglar els problemes detectats a la part d'investigació. Aquí és on es fan distints informes que es reparteixen a les institucions i es crea el que és l'espai jove.

A més, hi ha tota una àrea d'oportunitats, en deim nosaltres, que són distintes actuacions que feim directament des de la pròpia conselleria i des de la Direcció General de Joventut per poder incidir en aquesta problemàtica que hem detectat. Li puc dir que en aquests moments es reorganitza totalment el programa Carnet Jove per convertir-lo en una eina que realment ajudi els joves. A causa del pas que es fa de totes les federacions al Palma Arena, el Casal de Son Llätzer, que inicialment havia de ser un casal dedicat a les federacions, serà un casal dedicat totalment als joves, llavors s'està modificant el projecte perquè sigui un casal de joves i no un casal de federacions. Després, tot l'art jove, el volem vincular com una oportunitat tipus beca com si fossin esportistes per a tots els talents de les Illes Balears, es canvien la convocatòria i la base de participació.

A nivell d'informació, que és la quarta àrea i que creim que és molt important, s'ha duplicat el pressupost de l'Oficina d'informació que hi ha a les avingudes, es fa sobretot una forta inversió en tot el tema d'informació via xarxa telemàtica perquè tothom de les Illes Balears, tots els joves de les Illes Balears ho puguin consultar i no només els que estan a Palma.

S'ha creat una oficina per ajudar a les ajudes que es donen a nivell de comunitat europea perquè resulta que hi havia ajudes que es perdien i hem posat persones que es dediquen a assessorar totes aquelles associacions que vulguin treure aquests doblers que es duïen d'Europa i que normalment es perdien perquè ningú no presentava projectes. Després es posa en marxa, juntament amb la Conselleria de Sanitat, el Centre d'atenció afectiva sexual perquè és una de les grans demandes que hem detectat que fan els joves.

Això és el que fa en aquests moments l'Institut Balear de la Joventut i és la institució que tenim actualment.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Vol fer ús de la paraula el Sr. Dalmau? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 4757/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la decisió d'abandonar el vaixell Don Pedro en el fons marí.

Passam a la següent pregunta, relativa a efectes de la decisió d'abandonar el vaixell Don Pedro als fons marí, que formula el diputat Miquel Jerez i Juan. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la pregunta és molt clara i molt directa, quines efectes tindrà la decisió d'abandonar el vaixell Don Pedro al fons marí?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, ni la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears ni cap altra conselleria no tenen experts en aquestes qüestions que puguin valorar adequadament les conseqüències de reflotar el Don Pedro o de mantenir-lo *in situ* al fons de la mar. Per això, dins la Comissió de seguiment constituïda per valorar el futur del Don Pedro es va encomanar a la Direcció General de Marina Mercant la realització d'una anàlisi de riscos quantitativs que determinàs de la manera més científica i imparcial possible el futur de les restes del vaixell.

El ministeri ha realitzat una anàlisi d'aquests riscos de contaminació de les restes del vaixell per valorar quina de les dues decisions era la més convenient. Les conclusions d'aquest estudi que ens ha fet arribar el ministeri és que el risc de fugues a causa de la degradació progressiva de les restes és baix, encara més baix que el derivat de les descàrregues produïdes pel tràfic marítim local, que no hi ha indicació alguna que el risc de contaminació justifiqui remoure el peci i que deixar *in situ* el vaixell -conclou aquest estudi- resulta l'estratègia més adequada sempre i quan existeixi un pla de gestió.

Els aspectes a tenir en compte evidentment amb aquest pla de gestió hauran de ser salvaguardar la zona d'ubicació, controlar-lo, revisar-ne l'estructura i finalment controlar el medi marí al voltant de les restes per si hi hagués fets que en un moment donat alterassin aquesta decisió.

Aquestes són les conclusions a les quals ha arribat el ministeri. Des de la Conselleria de Medi Ambient ens preocupa òbviament la situació d'aquest vaixell perquè està molt a prop d'un parc natural i evidentment és un element no natural que està allà baix i que se n'ha d'anar fent el seguiment d'una manera acurada. De moment, respectam aquesta decisió del ministeri perquè ve avalat per estudis tant de l'Institut Oceanogràfic com d'una empresa especialitzada en aquest tema que ens diuen que és la solució menys traumàtica, però en qualsevol cas sí que demanam que aquest seguiment es faci d'una manera acurada durant els propers anys i que, si en cap moment hi ha cap fet que ens recomani moure el vaixell, idò que aquesta decisió es prengui sense tenir en compte factors més econòmics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer us de la paraula? Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, al Grup Parlamentari Popular sempre ens ha preocupat l'estat d'abandonament del vaixell al fons marí. Ja sabem quina és la solució adoptada, evidentment el que vostè m'ha dit no és cap sorpresa, ja ho sabíem, però ho sabíem precisament perquè ho havíem sentit i ho havíem vist pels mitjans de comunicació, no ho sabíem precisament perquè vostès ens haguessin donat trasllat de l'informe de l'Institut Oceanogràfic que és el que efectivament haguessin hagut de fer.

La Sra. Consellera, la Sra. Leciñena, fa un mes i una setmana que té a les seves mans aquest document, aquest document encara no ha estat traslladat a aquest grup parlamentari i ho reclam i ho exigeixo, que aquest document el més prest possible sigui posat en mans de l'oposició. Fa una setmana, perdó, dues setmanes que el president del Consell Insular d'Eivissa, el Sr. Tarrés es va comprometre a fer-ho, tampoc no ho ha fet, encara no el tenim. No entenem el perquè d'aquest ocultisme, què han d'amagar vostès? Doni'ns trasllat d'això, per favor, Sr. Conseller.

Ens preocupen moltes altres coses a les quals no ha donat resposta. Què ens preocupa? Ens preocupa que aquella zona sigui destinada a bussejar. Miri, a un diari, no fa poc, els que bussegen, els professionals deien que no es recomanava als principiants que ho fessin a aquesta zona, però per altra banda a un mitjà de comunicació deia que "*capitania autoriza el buceo en el pecio Don Pedro*". Li reclam, Sr. Conseller, una resposta a aquesta qüestió. És a dir, és aconsellable o no és aconsellable? Hi ha perill o no hi ha perill per bussejar dins el peci Don Pedro? Miri vostè, el que són també capritxos del calendari justament avui, precisament avui, el president de la Federació empresarial ens diu, exigeix i reclama que es facin netes les platges afectades per l'abocament de fuel del Don Pedro. Miri, un any i mig després reclamar això, em sembla que no s'actua amb absoluta diligència. Per tant, els deman que siguin absolutament diligents en aquesta qüestió.

Un altre tema que també ens preocupa -i que ens preocupa moltíssim- són les indemnitzacions a aquells afectats, a aquells empresaris afectats pel vessament. Miri, fa pocs dies, el president de la federació empresarial a una carta d'opinió en un mitjà de comunicació ens deia "*los políticos...* -i en aquell moment els polítics que governaven aquesta comunitat autònoma i els responsables eren precisament vostès, ens deien: "*Los políticos dijeron al sector turístico que nos compensaría económicamente por la pérdida de ingresos. El conseller de Turismo -i escolti això- del Govern balear incluso nos dijo que nos había tocado la lotería, que prestaría especial atención a las zonas afectadas, algunas de ellas consistentes en actuaciones musicales*".

Sr. Conseller, els ha tocat la loteria? Miri, a nosaltres sí ens ha tocat la loteria amb vostès, a nosaltres sí que ens ha tocat la loteria.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Grimalt, per un sí o un no perquè vostè ja tenia el temps esgotat, el que passa és que ell també s'ha passat, així que contesti.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Seré molt breu, Sr. Diputat. No vull entrar en valoracions si a algú li va tocar la loteria o no, en qualsevol cas l'informe amb relació al busseig que vostè em demana, l'informe del ministeri recomana que s'eviti el busseig per a no augmentar el risc de fuga del vaixell. Per tant, amb això li responc a la pregunta i en qualsevol cas per part de la Conselleria de Medi Ambient no hi ha cap inconvenient en donar-los la documentació que demanen, evidentment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Tarrés, té la paraula per al·lusions.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No s'apuri que estic segur que el Sr. Jerez estarà content que li contesti el que m'ha dit perquè aquest és el lloc on cal contestar...

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors...

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

... possibles dubtes que tenguí i no li agradarà que jo li contesti, també n'estic convençut, per això esperaré que estiguin tranquils per poder contestar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, senyors i senyores diputades, comportin-se, "fuera" no és una paraula parlamentària, i el Sr. Tarrés té dret, i a més ho he consultat.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Flaquer, no li he donat la paraula. Té la paraula el Sr. Tarrés per al·lusions del Sr. Jerez.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Vostè va dir en Junta de Portaveus que no hi hauria paraules per al·lusions en el torn de preguntes. Li record el que vostè mateixa va dir.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Això no és veritat.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Vostè mateixa ho va dir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tarrés, vostè ha estat al·ludit i té dret a parlar.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Li ho agraeixo molt, Sra. Presidenta, i estic segur que així també ho entén el Grup Popular perquè no venc aquí per intentar treure el vaixell, ja que no sé quina és la manera de fer-ho, ens hem de fiar dels criteris tècnics. El Sr. Jerez diu que no se li ha traslladat la informació que es va comprometre aquest president en el consell insular, i és així, només era fer-li saber que té raó, li traslladarem en el moment que la tinguem, mentre no la tinguem és impossible que li facem arribar, Sr. Jerez: però el compromís es va adquirir en el Consell d'Eivissa i el torn a adquirir aquí. Em preocupa, Sra. Presidenta, i m'agradaria que ells ho tenguessin clar, és que alguna vegada el Partit Popular ens pugui dir quina és la proposta que fan entorn d'aquest vaixell, si és que es quedí o que es tregui, perquè no la sabem, mentrestant és molt difícil prendre una decisió.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats. Facin el favor de parlar de temes entre el Govern i l'oposició en aquest cas, però no anomenin presidents de consells o persones que aquí no es poden defensar si no els donen la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta, una qüestió d'ordre, si és tan amable. Ens agradaria que ens aclarís el criteri d'aquesta presidència de cara al futur. Vostè en una Junta de Portaveus al començament d'aquesta legislatura en un incident molt similar a aquest, va dir que no es donaven torns d'al·lusions en el tràmit de preguntes, i ens agradaria saber per què avui canvia aquest criteri.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. El criteri no era només de Presidència, ho he comentat a la meva dreta i a la meva esquerra i a tothom li ha semblat oportú perquè era una al·lusió claríssima a una persona que era aquí i que si no li donava la paraula... de totes maneres aquest criteri, en tot cas, s'ha de discutir a la Junta de Portaveus i no en el Ple d'aquesta cambra.

I.9) Pregunta RGE núm. 4758/09, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla autonòmic d'incentius de la contractació laboral.

La següent pregunta la formula el Sr. Cristóbal...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sra. Presidenta, li demano la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més al·lusions. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sra. Presidenta, li demano la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

No li dono la paraula perquè no ha estat al·ludit ni tenc per què donar-li la paraula. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sra. Presidenta, ...

Molt bé.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. M'agradaria poder cedir-li la paraula al meu company, però ja que no puc fer açò parlaré, com faig cada setmana en nom dels 48.119 aturats que hi havia el novembre del 2007, dels més de 40.000 que n'hi havia l'estiu del 2008 i dels més de 74.300 que hi ha avui en dia d'aturats a les Illes Balears que segons sembla fan ganes de riure a qualque diputat del Grup Socialista.

He esmentat aquestes tres dades perquè el novembre del 2007 es varen signar les bases per a un diàleg social que en el 2008 es va traduir en quatre acords, 25 pàgines, però quatre acords. El primer que el Govern es compromet, abans de finalitzar el 2008, a presentar un pla d'ocupació 2008-2011, que vaig plantejar la setmana passada i que va dir després, fora d'aquí, que estaria fet aviat, un pla d'acció en matèria de salut laboral, hi ha un pla de xoc, però el pla de matèria tampoc no ha entrat el 2008, un pla integral d'implementació de mesures per al sistema nacional de qualificacions professionals i finalment un pla autonòmic d'incentius a la contractació. Estam, si no vaig equivocat, en el moment adequat per estimular la contractació laboral i si pot ser amb un pla autonòmic. Per tant, hi ha pla autonòmic, n'hi haurà?

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Evidentment hi haurà pla autonòmic. Per primera vegada en aquesta comunitat intentarem estructurar política pròpia lligada a l'incentiu de la contractació, i ho farem des de la concertació amb les entitats empresarials més representatives i els sindicats. Per tant, aquest és un compromís més important avui que mai i -repetim- des de l'acord i amb política pròpia per fer front a les dificultats específiques del mercat laboral de la nostra comunitat i que no queden cobertes amb els incentius a la contractació a nivell estatal. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sra. Presidenta. M'agradaria, Sra. Consellera, que els que han de ser contractats sàpiguen un poc, i sobretot els que han de contractar, per on van. Aquesta concertació està avançada? El pla serà per a enguany? Li ho dic perquè em diu que per primera vegada... la setmana passada em va contestar que no hi havia hagut cap pacte per part del Govern, miri, li mostraré una fotografia, saps quants de pactes? Disset, tots els ajuntaments de més de vint mil habitants, els tres consells, les mancomunitats.

Per tant, no som aquí per parlar de debats del que vàrem fer o del que farem. He fet aquest incís perquè el que necessita el sector productiu, sobretot els empresaris, és quines mesures veuran aquesta primavera, quan hi haurà un pla i quin contingut tindrà, econòmic i de tot tipus. Una altra cosa, a part de ser autonòmic i açò és una oferta dialogant amb vostès i aportant idees, vostè sap que és el moment de canviar l'estructura productiva del factor treball. Crec que era l'any 42 del segle passat que Keynes va insinuar que era molt important en situacions de crisi abaratir els costos, no reduir els impostos, però si abaratir els costos. Cerquin vies per aquí, cerquin vies perquè el treball estigui més regulat i més incentivat des de la productivitat i no simplement d'actualitzar el poder adquisitiu.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Bàsicament i per primera vegada -li repetesc- hi haurà un pla d'incentius a la contractació en el seu sentit, i no ho dic ni a favor ni en contra, ni jo li retrauré si abans o després, perquè si haguéssim estat capaços aquí d'estructura incentius a la contractació que no només afrontessin la situació de conjuntura sinó que a més ajudessin a avançar en determinats segments o problemes específics que tenim en aquesta comunitat autònoma avui tal vegada no tendríem aquests problemes.

Qüestions referents als joves amb contractacions temporals, de baixa qualitat i amb baix nivell formatiu, com podem actuar a partir d'incentius amb açò? I a partir d'aquí, per primera vegada, intentarem a través d'aquesta política pròpia d'incentius, i no de seguidisme dels incentius estatals, respondre a aquestes demandes. Per això creim que és fonamental que les ajudes d'enguany s'ajustin a aquest espai.

Començarem en pocs dies aquest procés de concertació i el mes d'abril quan surtin aquestes convocatòries, i a més les hi farem conèixer, intentarem que sigui el mes d'abril per avançar tot el possible, en aquest moment són necessaris aquests incentius, sobretot els referents a l'àmbit empresarial perquè s'aprofitin en el màxim i perquè ens ajudin a respondre a la conjuntura actual, però també a canviar estructures perquè quan puguem sortir d'aquesta situació veritablement sortim amb un capital humà més preparat per afrontar una situació econòmica com la que vivim. Per tant, hi haurà acord -esperam que sigui així- i hi haurà política pròpia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló.

I.10) Pregunta RGE núm. 4750/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa Entre Illes 2008.

La següent pregunta és relativa al programa Entre illes 2008 i la formula la diputada Sra. Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. En una comunitat autònoma amb un territori discontinu totes les iniciatives que condueixin a la integració i al coneixement mutu entre les quatre illes habitades han de ser ben rebudes, entre elles hi ha el programa Entre Illes organitzat en el marc del programa d'acollida, integració i reforç educatiu de la Conselleria d'Educació i Cultura, conegut com PAIRE, l'objectiu del qual és facilitar a l'alumnat el coneixement dels trets particulars, paisatgístics, culturals i lingüístics d'una illa diferent a la de residència, i prendre, per tant, consciència del conjunt que formen les Illes Balears. Entre aquestes visites que

es fan n'hi ha una a aquesta casa, al Parlament. Aquest programa vol incidir, sobretot, en l'alumnat immigrant que és el que té més dificultats per adquirir aquesta visió de conjunt perquè a part de l'escola no sempre tenen el reforç familiar en aquest sentit. És per aquest motiu que voldríem conèixer la valoració que fa d'aquest programa la consellera d'Educació i Cultura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, aquest programa s'ha posat en marxa per primera vegada dins el programa de reforç sobretot a l'alumnat immigrant. Aquest programa ha tengut un alt índex de participació, 444 alumnes, un 20% eren immigrants, i 23 professors de les diferents illes repartits en 11 estades, 5 a Mallorca, 3 a Menorca i 3 a Eivissa. Les memòries que ha presentat el professorat demostren que ha estat molt efectiu per al desenvolupament d'uns continguts curriculars que s'han après d'una altra manera. Està englobat dins el 2n i el 3r cicle de primària a l'àrea de coneixement del medi i han assolit continguts culturals, lingüístics, socials, però també hàbits i actituds socials des d'un vessant de competència de la competència i de la pràctica. El programa ha consistit en l'ajuda amb 43.300 euros en total en aquesta primera edició per les despeses d'allotjament, de manutenció i per al pagament dels bitllets de vaixell dels alumnes que no tenen descompte per resident.

És un programa global que pretén el coneixement de la diversitat lingüística i cultural de les nostres illes, de la nostra comunitat, i s'ha plantejat tornar-ho a repetir, donada la valoració positiva, en properes edicions, però ja des de principi de curs i realitzar-ho a partir del mes de febrer perquè així tenen tot el temps previ per preparar el programa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 4759/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats de la mesa de seguiment de la crisi econòmica.

Passam a la següent pregunta, és la relativa als resultats de la mesa de seguiment de la crisi econòmica i la formula la Sra. Maria Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, l'atur el mes de febrer pujà un 53% més que l'any anterior per aquestes mateixes dates. Des que vostè governa i des que l'hexapartit du el govern d'aquesta terra, 46.000 persones han perdut la feina a les Illes Balears i també des que vostès governen més de 83.000 persones han deixat d'estar assegurades a la Seguretat Social. Han tancat, si no comptam les de la llar més de 9.000 empreses des que vostès, senyors d'esquerres, amb Unió Mallorca governen.

La crisi no és només de construcció, la crisi és a tots els sectors, baixa la rendibilitat empresarial a turisme, baixen les estades turístiques, baixa la despesa turística, el comerç en les vendes al detall ha entrat en recessió, la indústria tots els analistes la situen en recessió i la construcció fa temps que està en recessió.

Mentrestant el seu govern continua sense dir la veritat. El Sr. Conseller d'Economia xifrà el creixement en un 0,8%, ara l'ha rectificat entre un 0,2% i un 0,5% quan tots sabem, d'acord amb les xifres de tots els indicadors, que caurem molt per davall d'aquest 0,2%-0,5%, desgraciadament. Així ho ha confirmat el CRE, així ho ha confirmat la Cambra de Comerç, així ho ha confirmat la Unió Europea, el Sr. Solbes i també el Sr. Almunia.

Sr. President, quines accions durà endavant per poder aturar aquesta sagnia? I segona pregunta, Sr. President, quan compareixerà, com fa el Sr. Zapatero, a aquest parlament per explicar les propostes i la crisi econòmica? Recordi que representam la quasi majoria absoluta d'aquesta cambra i fa sis mesos que a nosaltres no ens ha convocat absolutament per a res.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Una altra vegada vostè em recorda que efectivament estam dins una crisi global que també afecta les Illes Balears, l'únic que li vull dir és que tots els indicadors indiquen, i valgui la redundància, que les Illes Balears és un dels territoris que aguanta millor i, per tant, també ho vull dir aquí de forma prudent.

A la pregunta em demanava de quins són els resultats, jo crec que els resultats són molt bons perquè feim feina amb tots els sectors socials i, per tant, feim feina amb els empresaris i sindicats per tal de tirar endavant les distintes mesures que llançam i que, per tant, treballam tots junts. I li vull recordar que ja he comparegut una vegada a aquesta cambra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, comparegué dia 28 de juliol i han passat quasi més de vuit mesos. El Sr. Zapatero ha comparegut ja tres vegades, li ho dic perquè si vol fer el que li diu el seu cap de files estaria bé. No pot estar mai vostè content d'aquesta sagnia d'aturats. Li diré el mateix que li han dit CAEB i PIMEM de Menorca: "*no se arregla con tres reuniones y un decreto, Sr. Presidente, falta de atención por parte de su gobierno, a la economía de la isla*" que ja ha entrat fa estona en recessió. Li diré que li diu el CRE: "no hi ha dubtes que les previsions de l'any 2009 empitjoren i la confiança empresarial se situarà en els mínims i, per tant, això complicarà el futur". O li diré que li diu la UGT: "*además de firmar pactos y adhesiones hacen falta resultados y los resultados con el Sr. Antich son cero absoluto*".

I ara li diré el que li diu el Partit Popular. Començà aquesta crisi dient que no hi havia crisi perquè vostè havia d'afrontar-se a unes eleccions generals i no volia dir la veritat als espanyols; a continuació ens va dir que això era per un model del PP que ho havia basat tot en la construcció ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

... i finalment donà la culpa al PP d'una crisi internacional i ara resulta que és a tots els sectors, no només en la construcció, que afecta tot el món, però que especialment afecta Espanya i les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Estaràs, ...

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Fins on han d'arribar les xifres d'aturats per què vostè canviï la política, Sr. President? Sense cap dubte, no en pot estar content. L'emplaç a tenir aquí un debat, per voluntat seva, a comparèixer per parlar de crisi econòmica i, si no ho fa, aquesta diputada li farà una interpel·lació.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Efectivament, contents de la situació que ens ve per causes externes a aquesta comunitat autònoma, no hi està ningú. Efectivament és una crisi de cavall, és una crisi importantíssima i per primera vegada hi ha un govern que s'asseu amb els agents socials i econòmics i pacta totes les distintes mesures que s'han de dur a terme, això no havia passat mai. I li vull recordar que l'empenta del seu model anterior en res no ajuda a arreglar la situació actualment, li ho vull recordar.

Per altra banda li vull dir que els indicadors, Sa Banca March diu que creixerem un 0,5%, el CRE diu que fregarem el 0, i nosaltres hem dit un 0,2%-0,5%. És veritat que la Cambra de Comerç posa damunt la taula un altre indicador, però no és vera que nosaltres ens n'anem de tots els distintes indicadors, jo crec que tant per part del CRE, com la Banca March, com per la nostra, són indicadors molt semblants.

Som l'única comunitat autònoma on en el mes de febrer no ha crescut l'atur, i ho dic d'una forma molt prudent, molt prudent, però som l'única comunitat autònoma, i li vull recordar que els seus estan governant a altres comunitats autònomes on els resultats són molt més dolents. Per tant no deuen ser tan bones les seves receptes, Sra. Estaràs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 4760/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del segon cinturó.

La següent pregunta és relativa a la inauguració del segon cinturó, i la formula també la Sra. Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies. Sr. President, esper que digui si compareixerà per poder solució i escoltar el Partit Popular per al tema de la crisi econòmica, però li record que quan nosaltres governàvem creixíem al 3%, creixíem al 3%.

(Remor de veus)

Creàvem 2.000 empreses cada any i a més de crear 2.000 empreses cada any hi havia feina per a moltíssima gent i l'atur estava a mínims històrics. Simplement perquè vostè en prengui nota. I vaig a la pregunta...

(Aldarull a la sala)

I vaig a la pregunta que li formul. El mes d'agost de l'any 2006 el president Antich ens digué que el segon cinturó tendria un sol carril i en un sol sentit. La Sra. Armengol en el seu discurs d'investidura -no sé si després la presidenta li donarà la paraula per al·lusions..., no, no hi és- va dir abandonaria el segon cinturó. A continuació passa tot l'any 2006, 2007 i 2008

i, sorpresa para los españoles y para los baleares, dia 22 de desembre el pacte a sis aprova en el Ple del Consell Insular de Mallorca el segon cinturó, amb quatre carrils, que en lloc de passar per Son Sardina passa paral·lel al polígon de Son Castelló i acaba devora la sagristia de Son Espases, per cert...

(Remor de veus)

...en el cas de Son Espases, sense dir quina serà la franja de reserva perquè no s'atreveixen.

Però clar, i a més aquest segon cinturó, segons diu l'aprovació provisional del Pla del Consell de Mallorca, tindrà 5 quilòmetres, és a dir que serà més llarg que el que havia aprovat el PP. Cap problema, Sr. President.

La pregunta que li faig és molt senzilla: s'ha d'inaugurar Son Espases l'any que ve; si no fan els accessos per arribar allà, i entre ells el segon cinturó, hi haurà problemes perquè els malalts de Mallorca puguin arribar a l'hospital de referència. Quins terminis ha previst vostè per poder fer aquests accessos i aquest segon cinturó?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta...

(Remor de veus)

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Estaràs, el primer que li vull dir és que tots els empresaris i tots els sindicats a les distintes reunions que tenim coincideixen en el fet que, efectivament, el model especulatiu de creixement urbanístic desmesurat, residencial desmesurat, era un mal model per a les Illes Balears, que és el que vostès impulsaren i han impulsat sempre que han estat al govern.

(Més remor de veus)

Quant a la pregunta que em fa, és un bon moment per parlar de Son Espases, Sra. Estaràs, és un bon moment. Efectivament, miri, estam arreglant un caramull del problemes que hem heretat de vostès, un caramull de problemes, i allà on vostès no donaren cap solució nosaltres feim ara una via connectora, no un segon cinturó, Sra. Estaràs.

(Més remor de veus i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja m'ho va dir, quan vaig anar a veure el president el mes de juliol ja m'ho va dir: "Li canviarem el nom"; correcte, el que vostè vulgui, via connectora, segon cinturó, via del que vostè vulgui. Sí, m'ho va dir abans de dir-ho, però en el pla que ha aprovat en el Consell de Mallorca provisionalment tots set o tots sis surt "*segundo cinturón*". Ho dic perquè els digui que ho canviïn perquè ni tan sols no l'han escoltat en això.

En qualsevol cas aquest pla que s'ha aprovat provisionalment surt a exposició pública dos mesos; dia 29 de març han de tenir arreglades les al·legacions, el Govern n'ha de fer, d'al·legacions, i jo li pos unes missions, maldament no sigui molt ortodox fer-ho en aquest parlament: vostè no en podrà fer, perquè UM pensa una cosa, vostè una altra, el PSM una i Els Verds una altra, perquè el pla que han aprovat té el vistiplau d'uns i no dels altres; per tant faran al·legacions algunes conselleries però no el govern, i si el canvien tant, a aquest pla, com que vostès han dit que el canviaran -ho dubt perquè és un govern que renuncia permanentment a les seves conviccions-, hauran de tornar a fer una exposició pública, amb la qual cosa inaugurarem Son Espases sense que els que estiguem malalts de part forana puguem arribar pel seu mal cap.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, això que jo li vaig dir que canviaríem el nom realment és un "nivellàs", Sra. Estaràs, això és un nivell grandíols. Escolti, un poc més de seriositat en aquests temes, jo li deman un poc més de seriositat.

El Consell de Mallorca està apostant per una alternativa per arreglar els accessos a Palma, i té els suports, si jo no vaig malament, de totes les forces polítiques del consell insular, que és una alternativa que redueix un 33% el consum de territori, s'adequa a l'entorn, no afecta els nuclis tradicionals de Son Sardina i Sa Garriga i limita el creixement urbà a la ciutat.

Per tant es fa d'un altra manera. Perquè és que vostès no hi arribaven, a Son Espases, vostès se n'anaven un caramull de quilòmetres més enfora, Sra. Estaràs. És que vostès tot ho fan igual, tot ho fan igual: diuen unes coses a un lloc i llavors en fan unes totalment contràries. Sí, sí, efectivament!

(Remor de veus)

Miri, i tenim un exemple d'ahir, tenim un exemple d'ahir. Ahir va venir el Sr. Montoro, i el Sr. Montoro davant vostè diu que no estam 20 punts per baix de la mitja, i vostè va devora ell i no li diu res, vostè diu "no, ens falten 600 milions d'euros". Sra. Estaràs, com ho agaf jo, això? Això ja és una manca de seriositat absoluta.

Per tant, escolti, estam donant solució a un pegat que feren vostès amb el tema de Son Espases i arreglarem allò de la via connectora, no ho dubti, no ho dubti, però ho farem d'una altra manera, Sra. Estaràs, ho farem respectant el territori i ho farem amb un nou servei que realment doni solució als problemes que tenen els ciutadans i les ciutadanes. Això és el que farem, Sra. Estaràs.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 11730/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguiment i revisió de les directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació 11730/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, referent a les Directrius d'Ordenació Territorial de les Balears. Per defensar-la té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, jo no sé si un dels temes de què podríem parlar en relació a l'ordenació del territori de les Illes Balears, l'he de vincular al que acaba de sortir a la darrera pregunta, Son Espases, i és que aquest parlament -està publicat dia 17 de maig de l'any passat- va aprovar la Llei 4/2008, en el capítol IV, "Àmbit del sistema d'equipament comunitari sanitari supramunicipal", equipament sanitari supramunicipal, etcètera, i un annex amb aquest equipament, i l'equipament de Son Espases, l'àmbit, està aprovat en aquest parlament per llei: sòl rústic qualificat..., sòl rústic, classificat com a sòl rústic, qualificat com equipament sanitari en un àmbit determinat. I què hem d'arreglar?, i per què no han sortit i ho han dit? Per què no ha sortit aquests dies i ho ha dit, Sr. President? Què hem d'anul·lar?

Jo crec que l'ordenació del territori primer no s'ha de fer a través de lleis, s'ha de fer a través de plans i hi ha d'haver participació, i el fet que açò estigui arreglat a través d'una llei, l'ampliació -és el que va fer que es fes aquesta llei en lloc de tramitar-la- és un símptoma del que ha passat al llarg d'aquests 10 anys de vigència de la Llei de Directrius, la Llei 6/1999, de 3 d'abril.

Aquesta comunitat autònoma s'havia significat en matèria d'urbanisme i ordenació del territori per sortir del classisme d'una llei del sòl i tres reglaments, planejament, gestió i disciplina urbanística, i va dictar la primera llei, que eren àrees naturals d'interès especial, l'any 84, una llei d'ordenació territorial l'any 87, el reglament de disciplina es va convertir en llei l'any 90, la Llei d'espais naturals l'any 91 i -em salt algunes

però estic intentant ressaltar les més importants- l'ordenació del territori mitjançant unes directrius l'any 99.

Què ha passat del 99 cap aquí? Uns i altres, si açò fos Alemanya, difícilment el que s'ha legislat aquí tindria el suport de la judicatura. En un país on hi ha discrepàncies i es pretén que la jurisprudència imposi l'interès general sobre l'interès de partits o de segments de governen, segurament haguera fet que aquí algunes lleis que s'han aprovat no haguessin prosperat, i és que aquí lleis com la 9/99, que no cerca res més que modificar el que havia aprovat aquest parlament uns mesos després de la llei 6, simplement perquè havia canviat el grup de govern i la majoria parlamentària, té poca explicació del perquè ha canviat l'interès general, té poca explicació. I açò ha passat amb la 8 del 2003, amb la 4 del 2008 i algunes altres incorporacions dins la llei d'acompanyament al llarg de la història. Per tant el que jo veng aquí a fer és una reflexió comuna: és açò el que necessita l'interès general d'aquesta comunitat autònoma?, que cada vegada que hi ha un canvi de majoria en el Parlament hi hagi un canvi d'interès general a través de la legislació?

Recordaré quins són els objectius de la Llei 6/99, de directrius. Article primer, que cap altra de les lleis que he citat i no he citat incorporen o modifiquen o amplien, un desenvolupament equilibrat entre els diferents àmbits territorials i sectorials de les Illes Balears i una millora de la qualitat de la vida dels seus habitants. Repetesc: equilibrar els àmbits territorials i sectorials de les Illes. Creim que les lleis que hem aprovat en aquests darrers anys, creim que per exemple la competència acumulada de la planificació insular i l'aprovació i la classificació o modificació de classificacions que han fet des dels consells insulars ajuden a aquesta cohesió territorial? Creu que és la manera més transparent de fer ordenació del territori? Són preguntes que li faig i que esper que, a part del que vostè dugui preparat, em pugui contestar com a portaveu, supòs, Sr. Conseller de Mobilitat, en aquesta qüestió, perquè són importants per veure què feim en el futur amb aquestes qüestions. Punt dos dels objectius: una utilització sostenible en termes ambientals del sòl i dels recursos naturals i una millor distribució de l'espai, dels usos i les activitats productives. I, el tercer, una protecció de la qualitat ambiental, el paisatge, la biodiversitat i el patrimoni històric. Sembla impossible que no puguem estar d'acord d'una manera d'organitzar tot açò.

La qüestió, o l'oportunitat, millor dit, que plantejem aquesta interpel·lació i segurament una moció coherent amb el que aquí explicam i escoltem, està en el fet que es compleixen 10 anys. A l'article 3 diu clarament que als 10 anys de vigència de les directrius el Govern de les Illes analitzarà l'oportunitat de procedir-ne a la revisió, i aquesta revisió té, entre altres motius -la primera lletra és la a), en té fins a la e)-, circumstàncies esdevingudes que alterin la hipòtesi de les directrius pel que fa a l'evolució demogràfica, dinàmica econòmica, problemàtica ambiental o mercat immobiliari, de manera que obliguin a canviar els criteris establerts. No faré referència a tots perquè tampoc no tindrè el temps, però sí que en faré a un, el més important que preocupava en aquells temps, fa 10 anys, quan parlàvem de directrius: el nombre d'habitants i el creixement de l'edificació.

Les darreres dades de què jo dispòs, que corresponen al 2008, del Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears parlen, en termes d'habitatge, dels 15.694 en execució en total de l'any 2007 als 5.292 el 2008, una reducció del 66%, que és el 62 a Mallorca, que és el 73 -ben a prop- a Menorca, i el 81,5 a Eivissa. I així i tot veim que el Govern -són notícies de fa poc temps- promociona 2.764 habitatges de protecció oficial, és a dir, tenim un estoc d'habitatge nou que reté absolutament l'activitat de promotors, de constructors i d'ocupació, i el Govern en vol incorporar 2.764, a més a tres municipis exclusivament. Quina coherència hi ha?, perquè és obvi que un dels problemes que ha provocat la crisi en el sector immobiliari és l'excés d'oferta en relació a la demanda, i naturalment també la capacitat d'aquesta demanda. És a dir, s'ha d'actuar més en preu o més en oferta? És una altra pregunta que queda damunt la taula perquè el Govern me la pugui contestar.

Jo també vull saber què opina de la conveniència o no de revisar aspectes de..., primer si s'ha de fer, segon si farà el que està previst a l'article 82 d'aquesta llei de directrius en relació a presentar al Govern una memòria relativa -s'havia d'haver presentat l'any 2002, una altra el 2006, ara prest en tocaria una altra-, almanco si en tindrem una i si farà la recaptació de les dades prevista en el punt 2 d'aquest article 82 per veure com han evolucionat les llicències d'edificació, l'ús del sòl, la superfície construïda, el nou sòl incorporat, el nombre d'habitatges, el nombre d'habitants... Faran aquesta feina?, la tenen feta?, potser que la tinguin feta i nosaltres no ho sapiguem.

De totes maneres, Sr. Conseller, sí que serà important saber, en primer lloc, sí o no és el moment d'entrar a analitzar aquestes qüestions; en segon lloc si és partidari o no de fer una ordenació del territori on siguem capaços de tenir per damunt dels interessos dels que governen els interessos generals, que es conformen en la suma d'uns i altres i no només en la suma d'uns pocs i la resta de l'altra meitat. També si l'aplicació de les directrius ha estat eficient. S'ha consumit a cada una de les Illes aquell 10% que s'havia de distribuir?, creu vostè que els consells insulars -i si creu que sí m'agradaria saber quina reserva de llei o quina llei atribueix aquesta facultat- poden modificar classificació del sòl? Creu vostè correcte l'actual distribució de les competències en ordenació territorial, és a dir, supramunicipal?

Jo, Sr. Conseller, entenc que puguem modificar la Llei de directrius per allò d'adequar-la a plans directors sectorials, o a legislació més específica com pugui ser la de ports, la de conservació d'espais naturals coneguda com la LECO, però difícilment puc entendre que la modificació d'ordenació del territori es faci simplement per atribuir a uns o a altres competències o privilegis, perquè han estat privilegis, sobre la capacitat d'ordenar i de gestionar el sòl. Per tant, Sr. Conseller, esperaré al meu torn de rèplica, ja s'ha acabat el temps, per poder conèixer primer la seva opinió i, en tot cas, replicar o ampliar les qüestions que li plantej.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula..., qui em demana la paraula del Govern? El Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern en relació a la seva política pel que fa al seguiment i a la revisió de les Directrius d'Ordenació Territorial, i això sens dubte permet aprofitar l'ocasió per analitzar quin seguiment s'ha fet fins ara d'aquest important instrument territorial i analitzar la necessitat de revisió o de possibles modificacions.

La formulació, com sap vostè, de la tramitació i de les directrius d'ordenació territorial, de les DOT, així com la seva modificació o revisió, correspon, efectivament, al Govern de les Illes Balears, sense perjudici de la seva aprovació aquí, a la cambra, al Parlament. Per tant, resulta lògic que la pròpia llei atribueixi al Govern la competència de fer aquest seguiment de les DOT i, com ha dit vostè, aquesta atribució la trobam bàsicament als articles 80 i 82 de les DOT, que es configura bàsicament a través de dos mecanismes: per una part, la creació d'un sistema d'informació territorial, això per una banda, i segona, la formulació d'una memòria relativa a l'aplicació de les DOT que, entre d'altres coses, doncs hauria de servir per detectar i corregir les disfuncions que es posin de manifest en aquesta aplicació.

A nivell pràctic, però, la pregunta que ens caldria fer és a veure si és possible elevar una correcta memòria d'aplicació de les DOT sense disposar d'un bon sistema d'informació territorial. En la meua opinió això és difícil, tret que ens conformem a fer una memòria de gabinet, carregada de gràfics i de colorins, però poc contingut. Però bé, anem a la situació real que tenim.

És a dir, les DOT entraren en vigor dia 17 d'abril del 99 i els indicadors de sostenibilitat previstos a la disposició addicional cinquena s'haurien d'haver aprovat abans del 17 de juliol del 99; doncs això encara no s'ha fet. En segon lloc, el primer informe s'hauria d'haver presentat abans del 17 d'abril del 2002; el següent s'hauria d'haver presentat abans del 17 d'abril del 2006; essent la data de tercer abans del 17 d'abril del 2010, que encara falten una sèrie de mesos. De totes formes, de tots aquests informes no se n'ha presentat cap.

Però quina és la realitat sobre la informació territorial? Doncs la realitat, en aquesta legislatura, a l'entrada d'aquest Govern, s'analitzen les obligacions que ens corresponen a partir de la legislació vigent i una de les primeres qüestions és l'anàlisi de l'Arxiu Central d'Urbanisme de les Illes Balears, el qual jo diria que és l'espina dorsal, evidentment, de la informació territorial detallada d'aquestes illes. Immediatament es detecta que aquest arxiu es troba en un estat amb importants deficiències; per dir-ne algunes, la documentació ubicada en caixes no es correspon; hi ha manca de documents en alguns casos; hi ha un escàs compliment també del deure de remissió per part dels consells insulars del planejament aprovat i, en definitiva, hi ha la inexistència de cap arxiu que integri de

manera actualitzada tota la informació vigent en matèria de planejament.

De fet, la situació és tan manifesta que, per exemple, l'organisme que disposa de més informació realment integrada és l'Oficina d'Informació Urbanística del Col·legi d'Arquitectes, que vostè mateix l'ha citada, el que passa és que això no compta amb el mateix espai a les diferents illes. Bé, en definitiva, doncs què feim? Que la primera iniciativa d'aquest govern és posar ordre a l'Arxiu d'Urbanisme de les Illes Balears. I per això, el febrer del 2008, a inicis del febrer, es va contractar una empresa especialitzada en arxivística, en el marc del projecte d'inversió per a l'elaboració i el desenvolupament del sistema d'informació territorial de les Illes Balears, que està revisant tota la documentació; gairebé ja acabat, pràcticament ha finalitzat, i ara, actualment, està en una segona fase de contrast d'aquesta informació amb l'Arxiu d'Urbanisme del Consell de Mallorca, i posteriorment ho farà amb cada un dels consells insulars, Menorca, Eivissa i Formentera.

La resultant d'aquest treball és que, per primera vegada, des de les transferències d'urbanisme als consells insulars, hi haurà una base de dades unificada, a disposició de les administracions supramunicipals i, així mateix, ens ha de permetre desenvolupar de manera correcta aquest sistema d'informació territorial que preveuen les DOT. En aquest sentit, també dir-los que s'han de tenir en compte, crec jo, i d'una manera molt important, els avanços tecnològics en matèria de sistemes d'informació geogràfica. I d'acord amb això, des de la nostra conselleria hem prioritzat el sistema d'informació territorial, per tal que es pugui desenvolupar un sistema operatiu, sobretot molt actualitzable i que ens permeti fer un seguiment gairebé automatitzat del compliment de les DOT: plans directors sectorials del Govern, els plans directors insulars, els plans directors insulars, el planejament urbanística, i també tota aquella informació derivada de la gestió urbanística, ja sigui el grau d'acompliment del planejament, les llicències, sòl vacant, etcètera. O també la informació territorial com a usos del sòl rústic, sistemes generals, etcètera. Però crec que el més important també, que permeti l'encreuament de dades derivades de les diferents administracions.

És en aquest marc, en aquesta legislatura que s'ha posat en marxa el projecte de la IDEIB, és a dir, de la Infraestructura de Dades Especials de les Illes Balears, dins el marc d'aquesta directiva europea INSPIRE i també dins el marc de la Infraestructura de dades especials de l'Estat espanyol. Així mateix, s'han signat convenis, també en aquest sentit, amb els consells insulars de Menorca i de Mallorca, dins l'any 2008, ara fa relativament pocs mesos, i es troben a punt ja de signar aquests mateixos convenis amb els consells d'Eivissa i de Formentera, per tal que les institucions insulars s'integrin dins aquest projecte, a més de fixar una política també de col·laboració i d'intercanvi en matèria d'informació territorial.

També des de la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori s'ha contactat amb molts d'ajuntaments de les illes i s'ha detectat una bona predisposició per signar convenis de col·laboració amb termes també semblants.

Per tant, en aquest punt de seguiment es pot dir que en un termini raonable i no massa llarg el Govern disposarà d'un sistema d'informació territorial que permetrà conèixer de forma actualitzada la realitat física i jurídica del territori de la comunitat autònoma; determinar també el conjunt d'indicadors de sostenibilitat per a la detecció per poder-se elaborar d'una manera correcta aquesta memòria que no s'ha elaborat mai en principi, així com poder conèixer i determinar les mesures de correcció de les diferents disfuncions que es vagin manifestant.

Pel que fa a la revisió de les DOT, doncs miri, l'article, efectivament, com ha dit vostè, fixa la seva vigència com a indefinida, ara bé, també fixa les causes en què resultaria procedent una revisió integral de les DOT, a més de fixar el termini dels deu anys com a una data per analitzar l'oportunitat de procedir a aquesta revisió, revisió que es pot fer a un moment anterior o posterior. En el moment de ponderar la conveniència d'aquesta revisió s'han de tenir, crec jo, en compte altres factors que en el 1999 no es podien preveure: el primer d'aquests jo diria que és que els plans territorials insulars, que són el vertader eix de planificació de les pròpies DOT, doncs, com sap vostè, els plans territorials insulars es varen torbar uns cinc anys a aprovar-se. Fins i tot es varen haver de modificar els terminis prevists a la llei, tant pel que fa al pla de Mallorca, com als d'Eivissa i Formentera.

Un altre important factor, que crec jo que també s'ha de tenir en compte, i que en principi desaconsella iniciar un tràmit de revisió de les DOT ara mateix, és el fet que molts pocs ajuntaments han adaptat el seu planejament urbanístic a les determinacions dels plans territorials insulars, tot i que són alguns que ja es troben en fase avançada i alguns altres, bastant, que l'han iniciada durant aquesta legislatura, en gran part per l'impuls que ha donat el Govern i els consells en aquest sentit. Per tant, revisar les DOT implicaria evidentment fer una revisió també d'aquests diferents plans territorials insulars i això faria, en principi, necessari, molts dels esforços dels ajuntaments que fan en aquests moments per actualitzar el seu planejament.

Un tercer factor, que jo crec que tal vegada seria un dels més importants, és tenir en compte que ens trobam a un moment de canvi important del marc jurídic d'ordenació territorial i urbanístic, atès que, com saben vostès, des de la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori, s'impulsa, de conformitat amb els acords de legislatura d'aquest govern, un avantprojecte de llei del sòl, que regularà l'ordenació territorial i urbanística, amb novetats importants: com ara la fixació de mesures d'ordenació i de protecció paisatgística, o bé la política del sòl i d'habitatge que aquest Govern impulsa. La futura llei del sòl obligaria, obligarà a reconsiderar molt possiblement alguns aspectes de les actuals directrius d'ordenació territorial, per tant no sembla prudent iniciar aquesta revisió abans que no es faci aquesta aprovació de l'esmentada llei.

Per tant, senyores i senyors diputats, el que el Govern considera que cal fer és completar el desplegament dels plans territorials insulars i les adaptacions pertinents que han de fer els diferents ajuntaments dels seus planejaments municipals; centrar, sobretot, els esforços durant l'any 2009 en l'aprovació d'aquesta llei del sòl, que tothom, tots els grups, tota la societat i moltíssimes entitats i el sector i molts de sectors afectats troben que és una cosa clau, i que realment seria molt important per simplificar, unificar i també actualitzar la normativa territorial i urbanística de les Illes Balears. I mentrestant doncs el Govern pot estar segur que seguirà treballant per tenir un bon sistema d'informació territorial que, com he dit, en principi tenia bastants deficiències, basat en les noves tecnologies, la col·laboració institucional a través de convenis signats, i també estudis de sòl encomanats i una correcta funció de l'Arxiu Central d'Urbanisme de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Melià.

Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, des d'Unió Mallorquina consideram que l'exposició del conseller és molt adequada i molt correcta i molt explícita en relació amb el tema del seguiment de les directrius d'ordenació territorial i per tant tampoc no volem reiterar les qüestions ja explicades i plantejades pel conseller.

En relació amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, m'ha paregut molt interessant algunes de les idees que s'han plantejat. I jo li diria que semblava que vostè, Sr. Huguet, apostava per un marc territorial més estable del que hem tengut fins ara amb les modificacions que s'han anat produint. Jo crec que les Illes Balears estan d'enhonorabona perquè ens va costar molt tenir un disseny relativament acabat del nostre model territorial a través de l'aprovació de les directrius, dels plans territorials insulars i dels plans directors sectorials. Pens que haver assolit el grau de desenvolupament i d'aprovació d'aquests instruments és una fita òptima i evidentment, com que l'urbanisme i el territori és dinàmic, sempre haurem d'estar introduint modificacions, però tenim un marc relativament estable; tal vegada podríem intentar que fos més estable, però això és difícil perquè és evident que entra dins la lluita legítima partidista aquesta qüestió, és un qüestió molt important socialment molt sensible, i per tant cada grup polític intenta representar uns determinats interessos i una determinada visió sobre la relació de l'economia, de l'activitat empresarial amb el territori.

Per tant, entenem des d'Unió Mallorquina que tenim un marc relativament estable i que és inevitable que es vagin introduint modificacions pel propi dinamisme de la nostra societat.

I una segona idea que vostè deia: s'ha de fer l'ordenació més a través de plans i manco a través de lleis. Jo crec que anam a la tendència contrària, no sé si malauradament o afortunadament, però com que la capacitat de modificació dels instruments d'ordenació territorial i dels instruments urbanístics és tan difícil i el procediment és tan embullat, al final el més fàcil és anar a les lleis, i jo crec que cada vegada més s'imposarà aquesta tendència.

Situació del mercat. Vostè deia: tenim un gran estoc d'habitatges; hi ha una reducció molt important dels visats en els col·legis oficials, és una situació que el Govern sembla, vostè semblava denunciar que hi havia una competència deslleial, per dir-ho de qualque manera, no és exactament així, però semblava un poc posar el dit dins l'ull amb el tema de la promoció d'habitatge de protecció pública. Bé, el mercat també és fluctuant, i el mercat del sòl i el mercat de l'habitatge també és fluctuant, i per tant ha fluctuat. I fa uns anys s'acusava les institucions de les Illes Balears de ser massa restrictius i de no tenir sòl suficient per la demanda existent, i ara vostè fa un poc l'acusació contrària. Crec que el que hem de tenir és un marc territorial estable, un bon disseny de planificació, i a partir d'aquí evidentment el mercat fluctuarà i hi ha d'haver una certa adaptació i una certa flexibilitat, però evidentment dins un marc general respectat per tothom.

Quin és el problema al nostre mode de veure, de si s'han de revisar o no s'han de revisar les directrius d'ordenació territorial? Doncs que les directrius són un marc general i tot ha d'acabar desembocant amb el seu detall, amb la seva concreció, en el planejament municipal. I això és el que no s'ha produït, ni s'ha produït amb les directrius ni s'ha produït amb els plans territorials insulars. Per tant, el gran reptre no és entrar a fer revisions de directrius d'ordenació territorial sinó aconseguir que els diferents ajuntaments de les Illes Balears tinguin un planejament modern, adaptat als diferents instruments d'ordenació del territori. I crec que aquest govern i el Consell Insular de Mallorca amb una línia d'ajuda ha donat una resposta a aquesta necessitat, que per a nosaltres és la necessitat prioritària. Per tant, no entenem que sigui una prioritat entrar a la revisió de l'ordenació territorial, de les directrius d'ordenació territorial tot i que s'acompleixin aquests deu anys.

L'estabilitat i diguem la unanimitat dels partits polítics en un futur disseny territorial? Molt difícil, ja li he dit, entenc que es pot aquí dir: seria un objectiu desitjable, bé això queda molt bé a la tribuna, però aquesta no és una realitat i els partits polítics representen la pluralitat de la societat i això és l'essència de la democràcia, i en aquesta qüestió també hi haurà una pluralitat de visions, i això és inevitable.

És evident que no s'ha produït el consum del creixement a les directrius i als diferents instruments d'ordenació territorial, i els plans territorials insulars aposten per un disseny urbà que no sigui dispers, aposten per "colmar" els creixements existents i aposten per fer una contenció dels possibles creixements; això necessita l'adaptació del planejament municipal, mentre això no és produït entenem que les previsions de creixement contingudes a les directrius realment no s'hauran produït, i per tant, tampoc des d'aquest punt de vista té sentit la revisió.

I finalment, vostè deia: poden modificar els consells la classificació del sòl? Pens que els tribunals de justícia, el Tribunal Superior de Justícia ja ha avalat aquesta pràctica i per tant aquesta potestat existeix, perquè al final fer ordenació del territori sense classificar sòl realment és difícil, perquè una cosa entenc que va lligada amb l'altra.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, crec que és difícil tenir debats d'una certa importància, com l'ordenació del territori en el país, que sens dubte que ho és, des de la demagògia. Jo, ja començar una intervenció apuntant, no comprenent absolutament res d'un tema important com és la suspensió d'un planejament classificat com a urbà pel Pla General de Palma per un diputat que, teòricament, ha de saber de què parla el Suprem, i del debat que es va produir en aquesta comunitat durant quatre anys a l'Ajuntament de Palma i al Consell per aprovar un pla general, i ja apuntar directament que allò sempre ha estat rústic, la veritat és que dificulta prendre-se seriosament un debat, i un debat important. Dificulta prendre-se seriosament un debat, i encara si insisteix ja és que no sé exactament què venim a fer, si no ens podem escoltar ni mútuament ni sabem què ha dit el Suprem respecte d'un urbà aprovat en el pla general de Palma.

Però avui hem de parlar de les DOT i jo crec que amb molta també, sinceritat, s'ha apuntat que les lleis no haurien de classificar sòl i s'ha dubtat que ho puguin fer els plans territorials i que ho pugui fer ningú, perquè del que es tracta és de blindar els plans que hi havia els anys seixanta, els anys setanta, els anys vuitanta, els anys del desenvolupisme. Afortunadament, hi havia una certa inèrcia encara amb les DOT que va imprimir un nou president, com era el Sr. Soler, que va mantenir la disposició addicional dotzena, que salvava la meitat del que estava en aquell moment desclassificant el Consell; perquè les lleis del 98 neixen per aturar els consells, que no puguin desclassificar sòl, per això neix la Llei de mesures cautelars de l'any 98 i per això acaba venint la Llei de les DOT, que el seu gran objectiu era aturar el projecte de desclassificació de cent urbanitzables que en aquell moment tenia el Consell de Mallorca, amb un document, per cert, mostrat en aquesta

tribuna, que després ha servit de prova de BITEL, que si per a segons qui expiar correu ha suposat anys de presó, per a segons qui ha suposat *tupido velo*, bé, això són coses que té la justícia. Això era el debat territorial de les DOT, el PP va negar que aturessin els consells, quan els tribunals varen dir que efectivament, el consell després de l'any 98 no podia fer tot allò que havia estat fent durant tots aquells anys a Cala Brafí, Tollerí, Cala Petita, etc., i va dir, ho veis com ho feis malament?, ho feis malament, després d'haver-ho evitat amb la seva pròpia llei. Això era el debat de l'any 98, de l'any 99, amb les DOT i la febre de l'or que ens predicava el Partit Popular amb el desenvolupisme.

Hi ha hagut gent que ha volgut canviar aquestes regles del joc, sí, se li diu democràcia. Quan hi ha 50.000 persones en el carrer demanant un altre model, hi ha gent que considera que sí té oportunitat democràtica de canviar-ho, ho canvia. Cosa distinta és que també ho fa el Partit Popular. Efectivament, no és molt lleial a aquesta manera que ens predica el Sr. Huguet de mantenir les normes, allò que canvia mitjançant una llei d'acompanyament cada any, 3 o 4 articles, darrera cada un sempre hi ha els interessos generals de qualcú, els generals i qualque coronel, supòs, però hi havia interessos molt concrets darrera cada disposició addicional que canviaven cada any les DOT, cosa que les DOT deien que s'havia de tenir un procés de participació per canviar-se, però aquí es canviava mitjançant llei d'acompanyament i mitjançant esmenes dins penòncia.

Per tant, tal vegada és una tesi personal del Sr. Huguet, que va participar molt de prop quan el Sr. Alemany se'n va anar i sap perfectament la gènesi i com se va canviar tot en aquella exposició a La Llonja de l'any 97, com va acabar amb les DOT de l'any 99, si qualcú ens ho pot explicar aquí és el Sr. Huguet, que alguna informació tendria de què havien de ser les DOT i en què es convertiren, i seria interessant que ho deixés per escrit. En tot cas jo crec que és evident, si un repassa l'evolució legislativa que ens deia el Sr. Huguet, que hi ha lleis amb minoria del Partit Popular, però governant, lleis amb majoria absoluta del Partit Popular i lleis de quan no governa el Partit Popular i es noten, models distints que a les Illes Balears és un (...) polític molt important la diferència entre ecologisme i no ecologisme, o entre protecció del territori i no ... i el marquen perfectament aquesta evolució de (...) que té el Partit Popular.

Teòricament la moció ens venia per la revisió de les DOT, pels 10 anys, jo crec que això s'ha apuntat. Avui el protagonisme important és dels plans territorials, perquè se'ls ha retornat allò que se'ls havia llevat l'any 98 i 99. Han pogut desclassificar sòl, sí, sense cap problema, només hi ha hagut un temps que era des del 98 fins l'any 2000 que no es podia fer, moment en què va succeir tot el moment àlgid, de llavors ençà ho poden fer sense cap problema, i així ho ha dit la jurisprudència en tot moment. Hi ha una Llei 4 que jo crec que era importantíssima per redreçar un poc la situació, i ara el gran debat és la Llei del sòl, que com que és una llei que incorpora tota l'ordenació del territori, torna situar les DOT i crec que valdrà la pena primer fer el debat sobre quin és el nou paper que ha de tenir una llei pla com les DOT. En aquest sentit, aquest article amb poca sort que va ser el 82 i totes les memòries que havia de tenir, amb tots aquells índexs, recordin a la Llonja n'hi havia 75, d'índexs apuntats, se'n recordarà el Sr. Huguet, a la llei no n'hi va haver cap ni un, però la disposició addicional recordava que s'havien de posar. Jo crec que l'any 2009,

independentment de qui s'ha pres més seriosament aquests articles, avui el que s'ha de fer ja és una evolució de cara a la revisió. Jo crec que sí, que un (...) de la Llei del sòl, seria bo que hi hagués un cert debat.

Tant de bo hi pogués haver consens, tant de bo hi hagués un debat seriós. Però avui Europa, ja que s'ha citat Alemanya, té en aquest moment una moció en el Parlament per renyar, per cridar l'atenció sobre el desenvolupisme a tot el Mediterrani espanyol. Recordaran que sobretot a molts d'indrets governats pel Partit Popular, però també pel PSOE, aquella idea que Espanya s'havia convertit en *una unidad del destino en lo urbanizable*, deia El Roto, i jo crec que bastant assenyadament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'acabar.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta. Per tant, si realment aquesta situació canvia i podem establir unes pautes europees de desenvolupament, per ventura serà bo. En cas contrari, nosaltres animam, Sr. Conseller, que intenti regular una manera que doni futur al país i estam convençut que la immensa majoria dels illencs, si ho diuen de cor, no estan orgullosos ni estan satisfets del nivell de ciment que hem arribat a posar damunt el nostre territori.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, respecte del tema de la interpel·lació, jo crec que avui ha quedat ben clar que d'acord fins i tot amb allò que marquen les mateixes Directrius d'Ordenació Territorial, com a mínim aquest govern està complint escrupolosament els terminis, ja s'ha fet referència a l'article 3 que deixa ben clar que complits aquests deu anys, podrà ser abans o després, que es produeixi aquesta revisió, i marca un seguit de fets pel qual és justificable. Jo crec que molt correctament el mateix Sr. Conseller ja ha explicat quines són les intencions, ha argumentat per què es fa la proposta que es fa i de la mateixa manera, Sr. Conseller, ens ha explicat molt clarament tot allò que s'està fent en matèria de seguiment precisament d'aquestes Directrius d'Ordenació Territorial, dels nous elements que s'han posat a disposició de tots per fer aquest seguiment i perquè aquest seguiment sigui més correcte i més exhaustiu. Crec que amb les seves explicacions en tenim més que suficient.

En relació amb la intervenció de la portaveu del Grup Popular, he de dir que m'he sentit certament estranyat. He sentit una intervenció que estic ben convençut que no se la creu ningú, ni tan sols els diputats del seu propi grup se la creuen. Tenia la sensació d'assistir a la representació d'una comèdia de ciència ficció, alguna cosa així, perquè si no, li puc assegurar que no ho entenc. El portaveu del Grup Popular ha interpellat i ha deixat caure al llarg d'aquesta interpellació algunes acusacions que són precisament el que ha estat a la pràctica la doctrina de la política territorial del Partit Popular en tots els anys que ha governat. I ara sembla que es pateix una certa amnèsia interessada, surten aquí i fan determinades afirmacions i recomanacions, que per cert estan molt allunyades de tot allò que es feia quan es governava.

La interpellació, suposadament, tracta de parlar del seguiment i de la revisió de les DOT. Estam parlant de les Directrius d'Ordenació Territorial de 1999. I per fer-hi referència s'ha parlat aquí de diverses coses, jo he sentit parlar d'interès general, d'interès de partits, de modificacions i canvis simplement perquè canviava un govern, entre altres coses. I senzillament, senyors diputats, m'estranya que això no ho tenguí prou clar encara a aquestes alçades el Grup Popular i que reclamí precisament entre altres coses interès general. Ara entraré en això. Però volia parlar directament del tema d'aquests canvis en funció de qui governa.

Ja s'ha dit per part d'algun altre portaveu, tots recordam els que érem aquí la passada legislatura, aquestes lleis d'acompanyament incomprensibles, que ningú no entenia el sentit que podien tenir en referència a una llei que havia de servir per donar suport al compliment dels pressuposts de la comunitat autònoma, i ja que parlen de modificacions, jo record una llei d'acompanyament on es varen arribar a modificar fins a 19 lleis, hi havia 19 modificacions legislatives, bona part referides a temes territorials. Jo crec que no és de rebut venir aquí i parlar de no defensar l'interès general i menys per part de qui s'ha dedicat a instar aquest parlament a aprovar normatives i modificacions legislatives per afavorir interessos molt particulars. I ara avui reclamam tot el contrari.

Per altra part es deia que sembla impossible que no puguem posar-nos d'acord en temes de gestió de territori. Jo crec que és molt complicat, és molt complicat perquè sempre hem tengut una visió molt diferent d'allò que és el territori. Per part d'uns era aquell element que servia, ajudant-se de l'especulació, per treure'n un profit i per part d'altres queda molt clar en diverses intervencions que ja han tengut lloc en aquesta legislatura en aquest parlament, que es proposa el territori com un element que ha d'assegurar el futur en tots els aspectes de la nostra comunitat autònoma i, per tant, és un territori que s'ha de protegir.

Quan parlem de si ens podem posar d'acord és complicat. I vull acabar fent referència precisament a un tema que va lligat a l'habitatge que també se n'ha fet referència. Diu: "no ens podem posar d'acord", però fins i tot en allò que en algun moment ens hem posat d'acord el Partit Popular després d'haver aprovat una cosa per unanimitat, proposa que no s'apliqui i que es deixi aparcad. M'estic referint ara a la famosa llei per obtenció de sòl per a edificacions d'habitatges de protecció oficial. Ho dic també en referència al tema de l'habitatge. Parla d'un estoc important, és veritat, és cert, hi ha un important

estoc, però la diferència és que vostès pretenen aparcar la llei que permetrà construir 2.800 habitatges de protecció i defensen que es continuï apostant per aquells habitatges a preu lliure que hi ha en el mercat, però només diuen això, no parlen del preu, i aquí és un element importantíssim, el preu d'aquests habitatges, d'aquest estoc a què es fa referència, però després criticam els 2.800 de protecció oficial...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, ha de resumir.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, per acabar, Sra. Presidenta, aquest govern també té intenció d'intentar incidir en aquest estoc, però evidentment ho farà a partir del moment en què els seus propietaris estiguin disposats a arribar a un acord quant al preu i no continuïn reclamant quantitats astronòmiques. I he de dir que la modificació, la revisió d'aquestes Directrius d'Ordenació Territorial, evidentment ha arribat el seu moment i en funció de la programació de diferents qüestions d'àmbit territorial que estan en marxa, s'haurà de dur endavant i evidentment, tal com es deia i crec que és l'únic encertat, a pesar que estic segur que ni el mateix portaveu no s'ho creu, el que s'ha de seguir defensant a través d'aquests directrius i d'altres normatives d'àmbit territorial és l'interès general i aparcar d'una vegada per totes els interessos particulars i de partit, efectivament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja s'ha convertit en un costum que qualche president de Parlament tenia ben prohibida, que les interpellacions es converteixin en un debat entre qui interpellava i els grups en lloc d'entre qui interpellava i el Govern, però jo intentaré, amb el permís de la presidenta, respondre a les al·lusions que s'han fet a la meua intervenció anterior.

En primer lloc al conseller. Miri, he de ser curt, si no tenim un diagnòstic, li podria dir qui governava tres mesos després d'aprovar les Directrius aquí, l'any 1999 qui governava després de l'estiu?, qui governava el 2002 a la primera memòria? Però no vull anar cap enrere, la meua intervenció ha estat que hi ha errors, hi ha disfuncions i falta cohesió territorial entre illes. Tenc aquesta convicció, però presenti informació. Si el Govern no té la memòria actualitzada, l'arxiu -perdó- d'urbanisme actualitzat és perquè s'incompleix la llei de transferències que obliga els consells insulars a cada modificació, a cada pla parcial, etc., a enviar-ho a l'arxiu. Sí o no? No tenen autonomia per no fer-ho, és un incompliment de la llei, no hi ha sancions. Per tant, no sé si açò pot ser una excusa, crec que és una acusació flagrant que el Parlament ha de fer als tres consells insulars, quatre que seran ara. Cap excusa per no haver incorporat el que fan i el que han fet a l'arxiu central d'urbanisme. Quina excusa hi pot haver? Cap ni una. I ningú no els pot excusar, ni els del PP, ni ningú, i molt manco el Govern,

que és el que té obligacions, ho hagi trobat o no, però és qui ha d'executar, per açò s'assumeix la responsabilitat, per executar.

Els plans territorials insulars ja ho són, els instruments de vertebració de les polítiques territorials de cada illa, no descobreix res, Sr. Conseller. Pocs ajuntaments s'han adaptat, idò aquest és un element a donar a conèixer, per què?, pel retard d'haver aprovat els plans territorials?, no s'han esgotat els aprofitaments del 10% o l'ampliació del 10% del sòl que es podia incorporar, per quines raons?, perquè la crisi és posterior. Es donen circumstàncies de les previstes a la llei, aquestes raons que vostè diu que no es podien contemplar el '99, efectivament que els ajuntaments no s'han adaptat, li don la raó, però hem de saber per què, si no ho sabem com podem dir que aquestes directrius serveixen?, i si no serveixen per què les mantenim?

És a dir, no tenim un diagnòstic, però no els han de canviar. Bé, jo ja li anunciï que la moció serà en el camí d'aquesta diagnosi, d'aquesta informació, d'aquesta memòria. I si han de fer indicadors o no de sostenibilitat és una qüestió que és ara a les seves mans, estava en mans del pacte l'any 99, la memòria del 2002 també en mans del pacte, no s'ha fet aquesta legislatura, per tant, el que tampoc no entenc és que ... Vegem, el sistema de l'esquema és ben senzill: plans, gestió, disciplina. La Llei del sòl que vostè fa incorporarà els plans o els instruments d'ordenació urbana, per tant, els supramunicipals ni els menciona. La gestió és transparència el que necessita i l'esborrany ni ho contempla. Mentre no tinguem un sistema transparent, informatitzat, d'accés a qualsevol ciutadà de quin és el planejament, quines són els cèdules urbanístiques, etc., la resta, Sr. Conseller, continuarà sent com ara, manejant per uns pocs, especialistes i no especialistes, o especialistes de diverses classes.

Bé, jo crec, Sr. Conseller, que paral·lelament a allò que vostè fa a la Llei de sòl, que servirà per a temes de gestió i servirà per a temes de planejament municipal i de desenvolupament del planejament municipal, ho hauria de fer, perquè si la disciplina urbanística, si la vol revisar, revisi-la, però l'important per a mi és l'ordenació supramunicipal que és allò que entenc que és ordenació del territori.

Transparència, Sr. Melià, i seguretat jurídica, interès general, transparència i seguretat jurídica és allò que hem de cercar amb els instruments i la gestió. Si no aconseguim açò, seguirem amb els mateixos errors que hem comès fins ara, que n'hem comesos, i que l'important és, Sr. Alorda, reconèixer-los. Record, Sr. Melià, un article del seu pare, la darrera pàgina, permeti'm que el recordi, després d'aprovar de Directrius, molt, molt valorat aquest instrument a les Illes Balears. *Última Hora*, darrera pàgina a les dates que es varen aprovar: El mercat no he pretès de cap manera que hi hagués competència deslleial per l'oferta. Simplement que estimula allò que ara és un desequilibri entre oferta i demanda. L'oferta i demanda a un mercat de l'habitatge té una influència decisiva en la situació del tancament de l'activitat i dels preus. Res més que açò.

Ja acab, Sra. Presidenta. Home! El Sr. Alorda ha fet una passejada cap enrere, com li agrada sempre, i ha tergiversat, no dedicaré gens de temps a dir el que feien, espionatge, ... escolti, açò li agrada a vostè, però a nosaltres què vol que li digui? Almano jo personalment ni hi he participat, ni en vull saber res. Vostè gaudeix amb aquesta mena de porquejades polítiques que fa, amb les coses i tal ..., escolti quedi-s'ho, ni em provoca, ni m'importa, ni m'interessa, no serveix per a res! L'interès general, la transparència. És a dir, ha acabat amb el tòpic del ciment, és propi, és el seu símbol, ja està.

I el Sr. Boned, miri, que no em crec el que he dit, que he fet ciència ficció, que tenc amnèsia, ... Escolti, podria aportar qualche idea, a part de qualificatius?

(Aldarull a la sala)

Les lleis d'acompanyament també, i jo he criticat les nostres i les seves. El que intent és que posem damunt la taula la possibilitat de fer manco interès de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, hauria de concloure.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Ja és la darrera paraula i gràcies per la seva paciència, Sra. Presidenta. Vull posar un exemple, respecte d'aprofitar les lleis per passar coses de partits, qui de vostès es posaria, dels que hi són i dels qui no hi són, que en el Decret Llei Nadal hi ha interessos concrets de partits? El Sr. Alorda ara no m'escolta, segurament no l'interessa escoltar-me, no li convé. Ho diu bé el Sr... I l'altra qüestió ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, ha de concloure, ara sí.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, la darrera paraula, la darrera contradicció: és normal que un mateix govern, avui i ara debatrem i aprovarem una llei de barris per millorar aquests espais, i que la part de barris i zones turístiques vagi per uns altres ingressos, una altra normativa i una altra llei? Açò és normal? Per a mi ni és normal ni és coherent ni és eficaç. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet.

(Alguns aplaudiments)

En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo, Sr. Huguet, consider que és inaudit, realment sorprenent, que vostè pugui aquí a fer totes aquestes reflexions. A mi m'agrada molt que vostè estigui reflexiu en aquest tema, en el tema de l'ordenació territorial, però, com dic, és inaudit, i crec que els portaveus dels grups així ho han manifestat, que pugui vostè a fer aquestes reflexions quan vostès han governat aquesta terra durant molts d'anys i quan realment el model territorial que hem patit ha estat fet i, diguem, detallat per vostès i ha estat un model territorial totalment desenvolupista, un model territorial del ciment. Vostè trobam que el ciment és un tòpic, idè, miri, què vol que li digui, sí, un tòpic però un tòpic molt real; que jo sàpiga els tòpics són coses irreals; doncs sortint d'aquest parlament pot topar amb ciment molt aviat. Per tant no ho sé, jo la veritat és que...

De totes formes no em dedicaré a contestar-li això perquè la veritat és que, ja dic, em pareix bastant inaudit. Però de totes maneres sempre agraiem des d'aquesta conselleria les reflexions sobre el model territorial, sobretot sobre això que diu vostè de cercar el consens i sobretot sobre la transparència en les qüestions d'urbanisme i de territori.

Vostè em diu qui governava quan feien tot això. Doncs miri, jo, jo particularment no; ara, el que sí li diré és que per exemple els ítems, és a dir, els índexs de sostenibilitat que s'havien de fer, en principi els havien de fer abans del juliol del 99. Per tant en principi els haurien d'haver fet vostès, és a dir, no sé si sap comptar.

Després, per altra part, qui havia de fer informes? Doncs jo no ho sé, qui havia de fer els informes, jo li he dit quan s'havien de fer els informes. Jo el que sé és que durant l'anterior legislatura, que vostès varen governar quatre anys, aquests informes brillen per la seva absència. I que s'havien de fer, doncs, perquè l'arxiu no està bé, o si no hi ha un sistema d'informació (...); no ho sé, doncs això ho sabran més vostès, que tenien un director general d'Ordenació del Territori. Què feia?, no ho sé, la qüestió és que això no estava fet, i per tant no puc entendre com vostè puja aquí a dir una cosa a un govern que fa un any i mig que governa i que està fent una llei del sòl, i que ha posat en marxa tot això que li dic i vostè puja aquí a demanar-me, al conseller, per què no s'ha fet tot això. Doncs contesti-ho vostè, contesti-ho vostè, almanco durant aquests darrers quatre anys.

Jo en el que li insistesc un poquet és en els factors del tema de la revisió de les DOT, que crec són importants. El primer factor ja li he dit que era el tema del retard que es va produir en els plans territorials, que el de Menorca va ser el 2003, el de Mallorca el 2004 i el d'Eivissa i Formentera el 2005, i que per tant a partir d'aquí s'ha d'analitzar aquest 10% de creixement de limitació que s'havia establert a les DOT i que per tant s'haurà

d'analitzar, efectivament, quan pertoqui. Això no lleva que sigui interessant, no ara, cada quatre anys, sinó sempre, estar analitzant el sistema territorial i el sistema urbanístic, el model, a veure si està tenint disfuncions, perquè que jo sàpiga, disfuncions els darrers quatre anys, n'hi va haver i moltes.

Pel que fa al segon argument que li comentava abans, doncs pensi que hi ha just 22 ajuntaments de Mallorca, 5 de Menorca i 1 d'Eivissa i Formentera, que estan adaptats a les DOT, no ja al PTI sinó a les DOT. I quant al PTI hi ha un sol ajuntament a Mallorca que hi està adaptat i zero a les altres illes. Per tant jo crec que és bastant prudent, el que s'ha de fer és avançar aquests plans territorials i veure quin és el resultat, tot i que evidentment no ens hi hem d'adormir.

Ara bé, com li he dit abans, el factor que crec més important que s'ha de tenir és ara mateix la prioritat de fer una nova normativa quant al sòl. No en teníem, tots ens hem omplert la boca, tots els partits polítics, que necessitam una llei del sòl; doncs aquí li reclam aquesta gran oportunitat de consens que vostè demana. Si vostè és tan reflexiu amb aquestes coses no es preocupi que, aquí, ens hi trobarem, ens hi trobarem i els convid a donar suport precisament a una llei del sòl tant necessària com és, una llei que intentarà unificar, integrar i actualitzar tota aquesta normativa, que ja és molt hora; que a més a més tindrà criteris de creixement sostenible i d'interès general, que vostè tant reclama i que han brillat per la seva absència fins ara; que a més a més durà la participació ciutadana, la transparència informativa i el dret d'informació, i quan vostè em diu que no els ha vist doncs jo li he de dir que vostè no s'ha mirat ni els forros de l'avantprojecte. Home...!

(Intervenció inaudible)

Perdoni, jo per començar, el tract de vostè i, segona, no dic "tonteries", en tot cas diria beneïtures.

Però miri, resulta que l'atenció especial a les necessitats socials i d'habitatge que vostè considera, jo crec que per a aquest govern és tota una prioritat. I, segona, la regulació clara de la classificació i qualificació del tipus de sòl, crear una normativa de paisatge, cosa que no s'hi havia fet molta feina, i per tant donar contingut al conveni europeu de paisatge, reforçar la disciplina urbanística, etc., etc. Però tot això sempre deixant de banda que a més a més s'han hagut de fer lleis de mesures urgents i han hagut de ser lleis per, diguem, corregir el desenvolupament que s'ha produït fins ara, efectivament, i la Llei 4 n'és un exemple: s'han hagut de regular les categories del sòl i s'ha hagut de fer tota una sèrie de disposicions perquè el Govern pugui fer la seva política d'habitatge, que és una prioritat. Després s'ha hagut de suspendre l'atorgament de llicències d'habitatges unifamiliars en ANEI d'Eivissa i Formentera; (...) la Llei de camps de golf i posar tota una sèrie de terminacions aplicables en aquest sentit, prohibir l'oferta complementària, reclassificar 1.600 hectàrees de sòls que tenien un valor paisatgístic i territorial molt important i que eren a punt de transformar-se urbanísticament, i tota una sèrie de disposicions derogatòries molt amples que, mirin, el que feien era precisament derogar disposicions de l'anterior legislatura, de l'anterior legislatura i que eren disposicions que, de transparència, de transparència i d'interès general, no en tenien res.

Crec que els portaveus...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicens, ha d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, ara acab, Sra. Presidenta. Crec que els altres partits ja els ho han comentat, jo no vull incidir en això, però, mirin, no em parlin de transparència, no em parlin de transparència i de participació quan amb lleis d'acompanyament es retallen parcs naturals, es fan construccions en ANEI, es legalitzen edificacions que són il·legalitzables, que algunes han acabat amb unes determinacions en els tribunals ben clares, o variacions de plans directors, com varen permetre la construcció massiva d'autopistes, que no deu ser ciment, que deu ser asfalt, a Mallorca durant l'anterior legislatura.

Per tant torn a dir, Sr. Huguet, que és inaudit que vostè pugui aquí a dir això. Ara bé, si vostès el que volen és consens i reflexions territorials importants amb l'esperit de les DOT, no es preocupin perquè amb la Llei del sòl tendran una oportunitat excel·lent per poder-ho demostrar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

III. Moció RGE núm. 4578/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9825/08.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la Moció RGE 4578/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular i que és relativa a política del Govern en relació amb el transport aeri; és derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9825/08. Té la paraula, pel grup presentant, la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la moció consegüent a la interpel·lació al Govern per la crisi del sector aeri, ja dic, la moció que hem presentada és el resultat del pèssim paper que han jugat el conseller de la immobilitat i la seva directora general en tot el que ha envoltat aquest sector en els darrers 12 mesos. La interpel·lació va constatar no només aquesta pèssima gestió sinó també la manca d'idees, de projectes, d'iniciatives per ajudar o impulsar el nostre ja ferit de mort sector aeronàutic.

Anàvem trists i preocupats i després de la interpel·lació encara ens en varem anar més trists i més preocupats. Cap resposta davant tot el procés de venda d'Spanair; cap resposta davant la compra pels catalans amb doblers públics d'aquesta companyia; cap resposta davant els acomiadaments de 1.200 treballadors només a Balears del sector aeronàutic; cap resposta de Futura, d'LTE o d'Aeбал; cap resposta davant l'ajuda del Govern canari per la nova xarxa impulsada pels extreballadors de Futura; cap resposta davant la manca d'ingressos públics que això implicarà; cap resposta davant la pèrdua de connectivitat i de mercat turístic que això suposa; cap resposta en cogestió, en pujada de taxes aèries, en la declaració de servei públic amb la península o en la pujada de 2 euros de la declaració entre illes en un moment de deflació i amb un combustible més econòmic que mai. Només paraules buides del tipus "me n'alegr" i "és positiu que altres se'n duguin les companyies de Balears", "la ministra no ens fa cas", o quan s'ha passat a l'acció ha estat per fer el ridícul d'exigir a Air Berlin, ni més ni manco que Air Berlin, que parli en català.

Es va crear una comissió el mes de setembre entre diverses conselleries i ni s'ha reunit, només per a la foto. No hi ha pla d'actuació, ni estratègia, ni en definitiva s'ha governat en un moment clau del sector aeronàutic on es necessitava acció, es necessitava pla de feina i es necessitava estratègia. Estratègia, senyors diputats, és el que demanàvem, estratègia que no ha existit i que ha fet que l'aeroport de Palma, que era la capital, el referent aeroportuari del Mediterrani, acabarà essent un aeroport d'escala.

Per això demanam avui la reprovació del conseller de Mobilitat, per la seva pèssima gestió de la crisi del sector aeronàutic, perquè ha evidenciat el pitjor que un polític pot evidenciar, veure-les venir, intentar que passi el temporal i no cremar-me amb aquest tema. Idò no, Sr. Conseller, si a un per desgràcia li toca gestionar una crisi aeronàutica, surti bé o no surti bé, s'ha de posar tota la llenya al foc, s'ha de deixar la pell i s'ha de governar. Això no s'ha fet ni s'ha transmès. Li ho han dit, els sindicats li ho han dit, els treballadors ho han dit, les companyies, i al final tanmateix s'ha cremat, i per això mereix la reprovació, perquè vostè és el responsable de les greus conseqüències que per a les Illes Balears això suposarà, perquè és un sector clau per a l'economia de les Illes Balears, i perquè amb tot això damunt la taula no ha aconseguit que el govern nacional l'escoltàs en res: ni en declaració de servei públic, ni en cogestió aeroportuària, ni en taxes aeroportuàries. No tan sols no ha aconseguit tot això sinó que quan es prenen decisions és per perjudicar expressament les Illes Balears, com hem vist en tot el tema de la cogestió.

Per tot això, Sr. Conseller, perquè és impossible, encara que amb vostè mai no se sap, fer-ho pitjor, demanam la seva reprovació d'aquesta pèssima gestió en transport aeri. I demanam també la supressió de la directora general de Transport Aeri. De què ens ha servit aquesta direcció general?, què ha fet, a més de passejar-se o sortir en qualsevol foto que pugui, incloent les fotos en què s'inauguren les bicicletes a la Universitat del metro de Palma? És realment un *cachondeo* que quan es crea una direcció general de Transport Aeri, de set companyies que hi havia a Balears, quatre hagin tancat o hagin fugit; ens estimam més que se suprimeixi perquè així tal vegada no empitjorarem més les coses. La directora general va dir que no era una empresa de recol·locació de pilots, però ella està ben

recol·locada, missatge clar als acomiadats: “No he fet res, no he fet res per evitar-ho, no tenc competències, no som cap agència de recol·locació, però tranquils que la directora sí que està ben assegurada mirant com passa el temps”, i jo crec que amb tot un espectacle lamentable.

Aquesta directora general du tot un pressupost de 2 milions d'euros anuals que per quatre anys són 8 milions d'euros que, jo què vol que li digui, m'estimaria més que els destinassin als acomiadats del transport aeri. Per això demanam que la suprimeixin i que evidentment les seves tasques, si és que n'hi ha qualcuna, les faci qualque altre director general que almanco justifiqui molt més el seu sou. Perquè aquesta és una altra: el que abans era una conselleria ara en són dues i mitja, i el que abans era una directora general, una direcció general, ara en són tres. I on són els resultats? Mai no ha tengut justificació aquest augment desmesurat d'alts càrrecs, dues conselleries i mitja el que abans era una, tres directors generals el que abans n'era un, dos gerents a SFM, dos gerents al Consorci de Transports de Mallorca. Si mai no ha tengut justificació, ja no diguem en veure els desgraciats resultats d'aquesta gestió, entre cometes.

I passam al tercer punt de la moció, que és intentar pal·liar efectes futurs. És evident que allò que s'ha espenyat ja no ho podem arreglar, però haurem d'intentar almanco no anar a més i tractar que companyies aèries puguin venir a Balears. Per això, i després d'haver-ho demanat reiteradament sense cap èxit i que, per desgràcia, el que pronosticàvem s'ha complit, demanam ja i ara un pla estratègic d'actuació amb anàlisi de la situació i actuacions concretes, un pla a presentar en tres mesos i que abasti les següents àrees: primera, problemàtica de la fugida de les companyies aèries de les Illes Balears. Per què Catalunya aporta doblers públics o terminals aeroportuàries i nosaltres no?, per què una illa com Fuerteventura és capaç d'impulsar una xarxa dels extreballadors de Futura?, per què en el seu moment el Govern de les Illes Balears va ser capaç de captar Globàlia?, per què hem ajudat Air Berlin en determinades rutes i hem finançat el seu *hub*? Totes aquestes qüestions han de ser analitzades, recollides i planificades, calendari d'actuacions i de mesures i d'iniciatives és el que demanam.

Segon punt: cogestió aeroportuària. Quines mesures s'han de prendre per forçar que les Illes Balears entrin dins aquest procés?, què i com es pot fer per tornar enrere l'acord del Consell de Ministres de dia 1 d'agost?, quin model s'impulsa a Madrid?, hi estam d'acord o no hi estam d'acord?; es pensa modificar el model que vàrem adoptar l'anterior legislatura per unanimitat de tots els sectors econòmics i socials? En definitiva, què pensen fer?

Tercer punt: instauració dels vols entre illes a 27,5 euros. Es pensa impulsar i recuperar un model per tal d'evitar que, el descompte aeri, l'estiguin subsumint les companyies aèries amb la pujada de preus, com és ara la pujada de 2 euros d'Air Nostrum? S'inverteixen anualment milions i milions en descompte aeri que resulta que després suposen, al final, pujades als ciutadans, per tant un descompte aeri que al final no serveix de res. Aposten per impulsar el canvi de model d'intentar, almanco d'intentar, que aquests doblers sí s'utilitzin en un sistema on el beneficiat sigui el consumidor final?, un concurs públic subvencionat?, evitaríem tal vegada situacions com Ryanair, que ni tan sols no aplica el descompte aeri.

Quart punt: declaració de servei públic amb la península. Què pensen fer?, quan i com aquesta promesa electoral dels partits d'esquerra? Jo crec que ja no hi ha excuses per no solucionar d'una vegada les comunicacions aèries de Menorca, Eivissa i Formentera, que cada hivern tenen el mateix problema. Cinc anys de govern de ZP, pràcticament dos amb vostès, i les promeses continuen al calaix, per això demanam pla d'actuació.

I, darrer punt, taxes aeroportuàries. Mirin, vostès varen ser incapaços ni tan sols d'alçar la veu la setmana passada quan va venir la presidenta d'AENA a dir-nos que no ens queixéssim de res, que són supercompetitives, i vostès muts; així es defensen els interessos dels ciutadans de les Illes Balears?, callant i dient amén? Si és així com fan les seves reunions a Madrid, acotant el cap i assentint, anam servits i sobretot ben defensats. Quins consellers nacionalistes, realment fa rialles que es posin de genolls davant la presidenta d'AENA. Jo crec que no, que en un moment de crisi aèria no és moment de pujar més d'un 5% les taxes aeroportuàries; el Partit Popular ho va esmenar via parlamentària i ara hem presentat una proposició no de llei al Congrés dels Diputats. Facin propostes, per tant, que no sigui dir amén a la presidenta d'AENA.

En definitiva no esper ni molt manco el seu suport, però el Partit Popular i la societat balear lamentaran sempre aquesta fugida de les companyies i aquesta manca d'ajuda i d'estratègia en un sector clau de l'economia balear com és el sector aeronàutic.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. El Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds ha presentat les esmenes 4891 i 4892. Per defensar-les té la paraula, per un temps de deu minuts, el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, em permetran que abans d'entrar a argumentar el motiu de les nostres esmenes i a posicionar-nos en general sobre el contingut de la moció faci una reflexió global.

La Sra. Cabrer ha parlat d'espectacle lamentable. Jo vull començar dient que al meu parer hem assistit avui aquí, sí, a un espectacle lamentable, a la segona part d'aquest espectacle, que va tenir el seu primer acte fa 15 dies en el debat de la interpel·lació. Un espectacle lamentable -i ho diré sense aixecar al veu però ben rotundament- per haver de veure una exconsellera del Govern de les Illes Balears emprant aquesta tribuna parlamentària per llançar indiscriminadament una sèrie de falsedats, tergiversacions i intoxicacions intencionades, i el que és pitjor: sabent que falta a la veritat, que tergiversa la realitat conscientment i que intenta intoxicar l'opinió pública amb una total premeditació. I ho dic sense cap alegria, em sembla que una antiga consellera del Govern de la meua terra no hauria d'arribar a aquests extrems, que les persones que han ocupat altes responsabilitats haurien de tenir més dignitat, ni que fos per fer honor al càrrec que han ocupat.

Bé, he fet aquesta introducció i entrem ja ara a debatre els punts concrets de la moció. Supòs que no hi haurà cap inconvenient que comenci pel tercer, al qual hem presentat esmenes. He de començar dient que el redactat que ens presenta els Grup Popular és totalment inadmissible, ho és el mateix contingut i malauradament també ho és per la persona que ens ho presenta; perquè no hem d'oblidar, tenim memòria, no hem d'oblidar que qui ha defensat aquesta moció és la responsable en gran part de la penosa situació que avui patim en el transport aeri a les nostres illes. I per si de cas ho dubten, senyores diputades i senyors diputats, basta que facem un breu repàs de la història que ens ha portat a la situació actual, i no passin pena que no faig comptes referir-me, quan parli del passat, a escàndols, ni molt manco, ho podria fer, perquè n'hi ha molts, però no és el meu estil, no entraré per aquest camí; em referiré a actuacions polítiques del passat que ens condicionen el present, a decisions polítiques que, preses per l'anterior Govern, condicions i molt i malament l'actuació del Govern actual.

Em permetin, llavors, llegir-los unes breus frases pronunciades des d'aquesta mateixa tribuna per un portaveu del Partit Popular, referint-se, precisament, a la declaració d'obligació de servei públic de vols entre illes, la declaració patrocinada, per cert, per la Sra. Cabrer, la mateixa declaració que ara tant ataca; i escoltin bé senyores diputades i senyors diputats, perquè el que es va dir des d'aquí dalt no té preu, textualment del *Diari de Sessions*, deia el portaveu del Partit Popular: "És precisament la gran gestió realitzada per la consellera en l'aprovació de la declaració de servei públic dels vols entre illes el que fa que ara tinguem moltes més esperances, és l'èxit clamorós, sense matisos, que ens fa concebre que encara puguem aconseguir molt més; és la seva testa d'or, coronada de llorer qui ens embriaga amb un excés d'ambicions", textual, senyora diputada, textual.

Deixem, però a part l'embriaguesa que ens pot produir la testa d'or coronada de llorer de la Sra. Cabrer, queda ben clar, reconegut per un diputat del Partit Popular, que la nefasta, mal concebuda i pitjor executada declaració de servei públic és responsabilitat de la Sra. Cabrer, així com ho són les conseqüències que encara avui patim. Però no es pensi ningú, i menys vostè, Sra. Cabrer, que només critic la seva testa d'or i que açò ho faig per estalviar crítiques al Govern del Sr. Zapatero, de cap de les maneres. El nostre grup parlamentari té ben clar que el Govern socialista de Madrid ha tingut cinc anys per arreglar allò que vostè va fer malament, cinc anys perduts,

cinc anys de promeses incomplides, i ho deim clar i alt sense cap problema, des de la legitimitat que ens dona la nostra coherència. Nosaltres dèiem que aquesta declaració era dolenta quan vostè deia que era un èxit clamorós, mentre els seus governaven a Madrid, i ho deim ara que vostè ha canviat el seu discurs, perquè són uns altres que ja hi governen.

I perquè som coherents, perquè no canviem segons bufa el vent de Madrid, perquè des del primer dia que accedirem a aquest govern hem treballat incansablement per millorar les condicions dels serveis aeris presentant les nostres dues esmenes; esmenes que senzillament pretenen que es recapti el suport d'aquest parlament a l'excel·lent, excel·lent tasca que fa la Conselleria de Mobilitat. Esmenes de substitució que, en resum, insten el Govern de les Illes Balears a seguir batallant per a la millora de les tarifes en els vols interinsulars, seguir batallant com s'ha fet fins ara, perquè precisament per aquesta batalla s'ha aconseguit que les tarifes, encara que vostè ho negui, hagin baixat per als residents de 51 euros a 42; seguir batallant precisament per millorar la seva mala herència, Sra. Cabrer. I seguir enfrontant-nos amb Madrid, sí, perquè no pugin les tarifes, perquè no pugin les tarifes.

Ah, i respecte de la pujada de tarifes un incís! No se'n recorda, Sra. Cabrer, que vostè va acceptar alegrement, quan era consellera, va beneir, sense piular, sense obrir la boca, dues successives pujades de 4 euros amb total, pocs mesos després d'aprovar el preu màxim? Açò sí, quan governaven els seus. La memòria en el seu cas és molt i molt selectiva.

Però continuem, a la nostra esmena demanam també seguir batallant per la cogestió aeroportuària, per la declaració de servei públic dels vols amb la península, per la congelació de les taxes aeroportuàries. Però també vull fer en aquest punt una breu reflexió, no s'ha adonat encara, Sra. Cabrer, que tot açò no és una decisió que pugui prendre aquest govern, per molts plans estratègics que faci? No s'ha donat compte encara que açò depèn de Madrid? I que vostè amb quatre anys no va aconseguir res de Madrid, res de res de res?

I deman també açò per un motiu, perquè m'estranya que els diputats i els senadors del seu partit a Madrid no demanin el mateix que vostè demana aquí, ni fer-hi prop, i si bé és cert que el Sr. Zapatero no ha complert, és cert, però molt em tem que el seu Sr. Rajoy menys compliria per les declaracions que fa. I tenguí clar que li parla un membre d'un grup que ha exigit, exigit i sempre seguirà exigint que Madrid ens compensi en tots aquests aspectes, cosa que vostè no pot dir, perquè basta que governin els seus allà que muts a la gàbia.

I sap el que passa en definitiva? Que el seu discurs, per molt que l'adorni, el seu discurs és, com diem a Menorca, fum de formatjada, és a dir, res de res, paraules de cara a la galeria per amagar la seva passada mala gestió, cortines de fum, maniobres de camuflament, com vulgui dir-ho; maniobres de camuflament, per cert, com la que va protagonitzar aquí dalt el Sr. Jaume Matas, a cada debat de política general ens en treia una nova del barret, una d'elles va ser l'anunci d'aquella ocurrència dels vols de 27,5 euros, una ocurrència que va esdevenir prest una *boutade*, una *boutade*, perquè els números no van quadrar mai, perquè el que pretenia era ni més ni menys que Madrid li donés 18 milions d'euros per concedir-los després digitalment a una companyia molt concreta, ves a saber a canvi de què, ni hi vull

entrar, una *boutade*, perquè ell sabia, i tots sabem ara, que aquella proposta era, almanco amb aquells termes, inviable.

Estam nosaltres a favor de la gestió del transport aeri des de les illes, sens dubte que hi estam a favor, hi estam i hi hem estat sempre, però des de la seriositat, la seguretat jurídica i no des de l'ocurrència per aconseguir titulars. I la veritat, ho he de dir ben clar, que, sabent com ha anat l'arròs aquests darrers anys en aquesta terra, ens hauríem d'alegrar que al Sr. Matas no li donessin aquests doblers per gastar-los, diguem-ne agraïment, deixem-ho córrer però açò.

I parlem ara de la segona esmena, i vull fer una afirmació inicial clara i rotunda: el Govern de les Illes Balears i en especial la Conselleria de Mobilitat ha treballat, treballa i seguirà treballant perquè es mantenguin les companyies aèries que operen a les Illes Balears, en aquesta instam que ho segueixin fent. Perquè, per molt que la Sra. Cabrer vulgui disfressar la realitat amb falsedats i insinuacions enverinades, des de la Conselleria de Mobilitat s'ha fet i s'està fent tot el possible perquè la crisi que afecta les companyies aèries d'aquí i d'arreu del món, tenguí les menors conseqüències possibles per als treballadors i per a les rutes que enllacen les nostres illes.

Però malauradament, no ho podem negar, estam en temps de mala maror econòmica i les deslocalitzacions són a l'ordre del dia; així i tot, malgrat les dificultats s'està fent, s'ha fet i es farà tot el possible. I ja que ve bé, ja que ve bé amb el que dic, aprofit per aclarir i rebutjar una maldat que vostè, Sra. Cabrer, una maldat que ha repetit per activa i per passiva, una maldat que parteix d'una mentida: el conseller de Mobilitat mai, mai, mai no ha dit que s'alegrava que Spanair sortís de les Illes Balears, mai; el que sí ha dit, i que vostè amb mala fe tergiversa, és que s'alegrava que no s'hagués tancat l'empresa, per mor que així es podien conservar els llocs de treballs i rutes. I no crec que el que vostè vulgui dir és que hagués preferit el tancament i la pèrdua de llocs de feina abans que fos comprada per mans catalanes, açò ja em semblaria molt greu.

Jo crec sincerament que de vegades és bastant fastigós haver d'assistir dia rera dia a les manipulacions del Partit Popular, però no m'hi vull escarrassar més, tot açò la Sra. Cabrer, tot el que dic ho sap perfectament, ho sap perfectament, però el seu discurs serà un altre. Jo en tot cas, és la seva responsabilitat si s'estima més enganar la gent que dir la veritat.

Entrem finalment, als dos primers punts de la moció que encara no he tocat. La Sra. Cabrer ens insta a suprimir la Direcció General de Transport Aeri, ni tan sols se n'ha adonat que és de Transport Aeri i Marítim, cosa que no és d'estranyar si tenim en compte que quan la Sra. Cabrer era la responsable no va fer res, però res, pel transport marítim. Per quins motius, després d'haver-la sentida, que no siguin la pura retòrica demagògica vol suprimir aquesta direcció general? Tal vegada perquè fa tot allò que ella en aquest camp no va saber fer; tal vegada perquè ha aconseguit la contenció de tarifes que ella no va ser capaç d'aconseguir; tal vegada perquè s'ha creat la Mesa del Transport Aeri que a ella ni se li va passar pel cap; tal vegada perquè ella no va fer res, absolutament res, res de res per afavorir el transport marítim entre illes, que sí és competència del Govern de les Illes Balears.

Una vegada més podem dir que aquí hi ha hagut gent que ha mostrat el llautó.

I finalment, anem al primer punt, al primer punt que no m'hi estendré gaire, no val la pena, no val la pena, és pura demagògia. Sra. Cabrer, vostè gosa demanar la reprovació del conseller de Mobilitat, un conseller que ha tingut prou feina durant mesos a desfer els embolics que vostè va deixar a la conselleria; un conseller que ha hagut de dedicar gran part del seu temps a posar ordre allà on va trobar un desgavell absolut; un conseller que, des del diàleg i la prudència, ha fet més amb manco de dos anys per al transport aeri que vostè amb quatre anys de crits i enrenou; un conseller que, malgrat les seves falses acusacions, ha rebut les felicitacions dels afectats per les reconversions aèries, per la seva tasca incansable de mediació.

(Remor de veus)

No, Sra. Cabrer, no reprovarem el conseller, vostè ho sap perfectament. En canvi, sap què pens, i ho pens sincerament? Que amb aquesta moció que vostè ha presentat, que jo consider indigna, qui s'ha reprovat és vostè mateixa, i crec que només li queda un camí i el camí és pujar aquí dalt i demanar disculpes i almanco haurà fet una cosa digna avui.

Gràcies.

(Remor de veus i petita cridòria a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Tenen la paraula els grups que no han presentat esmenes. En aquest cas, intervé, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Sra. Cabrer, bé, en primer lloc voldria expressar que lamento el text de la moció que han presentat perquè, en realitat, jo crec que és un magnífic exemple de la nul·la voluntat del seu grup per consensuar posicions respecte d'una qüestió tan important com és la del transport aeri a les Illes Balears. Ho hem fet en anteriors, s'ha fet en anteriors legislatures, s'ha fet durant aquesta legislatura i seria desitjable continuar aquesta trajectòria, però vist el tipus de text que vostès presenten pens que volen trencar amb aquesta tradició.

Aquesta manca de voluntat de consens ja va ser expressada l'altre dia amb l'actitud que va tenir la interpellant, una actitud agressiva, en alguns moments jo crec que insultant i que avui crec que no ha estat insultant, però sí que ha estat reiterada aquesta agressivitat i, a més, se li ha afegit algunes dosis oportunes de demagògia.

Sra. Cabrer, des del nostre grup pensam que la professionalitat és saber distingir entre interès personal i interès col·lectiu general, i en aquest cas l'interès general passa per treballar conjuntament, per aconseguir el millor transport aeri per als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears i també per a la nostra economia.

Dit això, passam a fixar la nostra posició respecte dels punts de la seva moció. Pel que fa al primer punt, no el podem votar a favor, perquè hi estam en absolut desacord. No pensam que s'hagi de reprovar el conseller de Mobilitat ni que la seva gestió, en relació amb la crisi del sector aeri, pugui ser qualificada de pèssima, ans el contrari, pensam que la Conselleria de Mobilitat ha fet i fa tot el que està a les seves mans tenint en compte les limitacions competencials, la liberalització del sector, i el que és important i que vostè ignora quan li interessa, la greu crisi econòmica que vivim.

Ens consta i és públic que les actuacions de la conselleria han inclòs negociacions amb les empreses en crisi, negociacions amb possibles compradors i mediacions per pal·liar els efectes sobre els treballadors i treballadores; és a dir, mantenir la major quantitat possible de llocs de feina i amb les millors condicions. Aquestes actuacions no han estat exclusives de la Conselleria de Mobilitat, sinó que ha estat el resultat d'una actuació coordinada amb altres conselleries del Govern.

Respecte del segon punt, evidentment també el votarem negativament. És aquest un debat recurrent des del principi de legislatura, vostès consideraven que no s'havia d'haver creat la Direcció General de Transport Aeri i Marítim i nosaltres pensàvem que era un encert. Aquesta direcció general fa una bona feina, la fa bé i, ja ho vàrem dir l'altre dia, de manera coordinada amb les institucions insulars; nosaltres entenem que és el Govern qui dissenya el seu organigrama de funcionament i nosaltres pensam que és adient. No podem deixar d'esmentar un altre element afegit que dóna sentit a la seva existència i és l'horitzó d'un possible augment competencial del Govern en transport aeri.

Pel que fa al tercer punt, no el votarem a favor i sí que donarem suport a l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, i la convidam, això sí, la convidam que l'accepti, perquè va en la línia que jo explicava fa un moment, al principi de la meua intervenció. Mantenir una línia comuna reivindicativa de qüestions bàsiques relatives al transport aeri: cogestió aeroportuària, millora de tarifes de vols interinsulars, declaració de servei públic dels vols d'Eivissa i Menorca amb la península a l'hivern, i congelació de taxes aeroportuàries i de navegació aèria. Això s'està demanant de manera unànime per part de tots els grups parlamentaris i ho continuarem fent.

I finalment, pel que fa a la segona esmena que presenta, l'esmena d'addició que presenta el Grup BLOC per Mallorca i PSM-Verds, també li donarem suport. Nosaltres pensam que la incertesa de la crisi econòmica ens obliga a tots a encoratjar el Govern a continuar treballant i estar alerta respecte de la situació de les companyies aèries. S'han de continuar fent tots els esforços possibles per mantenir els llocs de feina i les rutes, que són bàsiques per a la nostra economia turística.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. A l'inrevés que el portaveu del BLOC que m'ha precedit, jo començaré pel principi, que sempre és més segur que començar pel final. I el principi, senyores i senyors diputats, és que aquesta moció no és el que sembla, aquesta moció és totalment el contrari del que sembla, aquesta moció no està presentada aquí per ser aprovada, aquesta moció està presentada aquí per ser presentada als mitjans de comunicació i per fer una roda de premsa i per dir què malament que ens tracten i per dir que nosaltres no acceptam res, i per fer aquesta cançó que ja tenim acostumada a les orelles dels bancs d'aquest costat de l'hemicicle.

Vostès no tenen cap interès en aprovar aquesta moció, perquè si haguessin tingut interès, coneixedors de la minoria que tenen aquí, hagueren fet alguna aproximació amb qualche grup per aprovar qualche cosa i sobretot no hagueren començat la moció ficant el dit dins l'ull a ningú, i això és el que han fet. Per tant, és una evidència clara, palmària, que vostès no volen aprovar aquesta moció, i nosaltres els donarem el gust, perquè no l'aproverem.

De totes maneres, vostès poden estar tranquils perquè aquesta pràctica ni està prohibida ni és il·legal i per tant poden estar absolutament tranquils per aquest costat, l'únic és que és poc seriós, i això sí que els ho vull dir, crec que els diputats venim aquí a fer altres coses, no aquestes que fan vostès. Tots sabem que el Govern ni aquest ni els anteriors tenen competències en transport aeri, ni en la regulació de l'economia mundial, ja ho saben, vostès han governat, coneixen perfectament quins són els nivells competencials d'aquest govern en aquestes matèries de transport aeri i d'economia. I per tant no podem fer responsable el Sr. Conseller de coses de les quals ell no té competències i qui no té competències i fa el que pot sempre fa més del que li exigeix la llei, perquè no té competències. I el conseller, ens consta, que ha fet prou activitat, ha fet prou coses per considerar que fa el que correspon, ha exigit al Govern competent aquells canvis, aquells acords, aquelles coses que aquest propi Parlament ha aprovat, amb els seus vots i amb els nostres i amb els d'altres grups.

Per tant, nosaltres pensam i entenem que no hi ha res a reprovar de l'actuació del conseller. I els recordam que aquest conseller ha treballat per una nova declaració de servei públic, una declaració que, com ha dit el portaveu que m'ha precedit, va ser presentada com la solució, la panacea de tots els nostres problemes en transport aeri i que ni des del primer moment ho va ser en absolut la solució de res i ha estat la font de molts problemes. És la que tenim, però l'hem de canviar, manteniment de freqüències, manteniment de tarifes, compliment dels acords presos pel propi Parlament quant als assumptes relacionats amb la cogestió aeroportuària són activitats que han omplert l'agenda del conseller, i ens consta perquè ha vingut aquí, ho ha explicat, a la interpel·lació ho va dir, que, per cert, la interpel·lació, a vostè, Sra. Portaveu del Partit Popular, no li va agradar segurament perquè clar, no va sentir el que volia sentir, però és que va sentir el que el conseller havia de dir, va explicar el que havia fet, les gestions que havia obtingut, però, com que no deia res del que vostè volia que digués, doncs no li va semblar bé la interpel·lació.

Tot és un guió que vostè ja tenia escrit i bé, el que he dit abans, tot és "parafernàlia" per omplir qualche titular dels mitjans de comunicació.

Miri, això de la direcció general ja és com a ridícul que vostès ho plantegin, quan vostès, en el Govern anterior, van crear una conselleria, tampoc sense competències, una conselleria, no una direcció general, i alerta, aquesta direcció general que, com ha dit el portaveu del BLOC, és també de transport marítim, que alguna competència cau per aquí també, alguna cosa hi ha, alguna cosa hi ha de responsabilitat. En canvi, en matèria d'immigració no en teníem cap de competència, ni en tenim. Per tant, crear una conselleria sense competències crec que per ser la conselleria un grau més que la direcció general, també és un grau més en qualsevol cas d'irresponsabilitat per part seva. Rebutjam en conseqüència els punts 1 i 2, els votarem en contra i els ho anunciam, com vostès podien suposar i com vostès volien.

Quant al tercer punt, ens agradaria ser positius i pensam que sense ser de rebut el plantejament que fan de marcar un termini al Govern per fer un pla estratègic, ja saben o haurien de saber perquè han governat prou aquesta comunitat autònoma que els terminis no els posa l'oposició, els terminis els posa el Govern i aquest govern no és menys que els altres i per tant, també posarà els seus terminis i les seves coses.

Per tant, prescindint d'això, tota la resta de continguts són temes, assumptes que s'han discutit a aquest parlament, que s'han aprovat d'una manera o altra i que per tant, tenim un cert grau d'acord, fins i tot amb vostès, en algunes coses també tenim un cert grau d'acord i per tant, pensam que això és salvable i creim que les esmenes que ha fet el grup del BLOC són adequades per poder aprovar alguna cosa positiva en tota aquesta moció que, com he dit al principi, no tenia la finalitat de ser aprovada, sinó tot el contrari, de ser rebutjada perquè vostès puguin tenir el discurs que el Govern sempre els rebutja les coses.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ribalaiga. Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, és evident que defensar segons quins fracassos, constants, i defensar sobretot la inactivitat..., del que més ens queixam és d'aquesta inactivitat que ha tingut i amb la qual ha jugat el Govern en tota una crisi d'un sector estratègic per a l'economia, ja dic, és evident que defensar aquests fracassos és el paper que han de jugar, no els queda més remei, però sé cert que molts de vostès no estan contents de ser còmplices d'aquesta pèssima gestió.

Sr. Riudavets, és vostè el mateix que es manifestava cada any a l'illa de Menorca per un transport públic aeri digne? És vostè el mateix? Perquè crec que qui ha pujat a aquesta tribuna no és la mateixa persona.

(Alguns aplaudiments)

El fracàs ha estat evitar tancaments i acomiadaments, 1.200 treballadors, 4 companyies tancades de 7 que n'hi havia a les Illes Balears i el conseller va dir que ho considerava positiu. Aquesta va ser la resposta per fugir d'estudi, supòs. És clar que tothom està content que la gent no perdi la feina, però no que les companyies se'n vagin amb doblers públics a altres comunitats autònomes. Això no és positiu i aquesta era la resposta que volíem sentir del conseller i les solucions, sobretot les solucions. Fracàs és deixar que altres comunitats autònomes intervenguin i se'n duguin aquestes companyies, fracàs és perdre el posicionament del nostre sector aeronàutic. Fracàs són les taxes, fracàs en congestió aeroportuària, fracàs en declaració de servei públic de les Illes Balears i amb la península. Sí, fracàs d'una declaració de servei públic que ha estat modificat no fa un any i ja s'han tornat pujar les tarifes i per cert, totes les pujades de combustible no les va fer el Govern del Sr. Aznar, les va fer la Sra. Maleni Álvarez... No, no, perdoni, però vàrem coincidir vuit mesos, la declaració de servei públic va entrar en vigor el mes de desembre, el mes de març va guanyar ZP. Cinc anys de govern de ZP, dos amb vostès, on està la nova declaració de servei públic? Basta un acord de Consell de Ministres, si no hi ha aquest acord és que hi ha demagògia. Demagògia, Sr. Riudavets.

Allò de la directora general de Transport Aeri... per cert, transport marítim, aquesta exconsellera va posar els vaixells a Formentera a primera hora del matí, a les 6h del matí, i a darrera hora, a les 21h. Els va declarar rutes d'interès general, aquesta exconsellera sabia perfectament què era aquest problema de transport marítim a l'illa de Formentera. De la directora general, jo crec que és un poc d'acudit, diu que no és una empresa de recollidori, diuen que no tenen competències, idè, per què hi és? A més, crec que porta mala sort perquè l'altre dia va anar a presentar a Eivissa els vols de la temporada alta, ja si no tenim vols a temporada alta idè ja podem partir, evidentment, però va tenir tan mala sort que el representant d'Air Europa va dir que per la pròxima temporada baixa llevaran vols. Per tant, sincerament crec que millor es queda quieta perquè al final crec que allò seu és el transport terrestre. Definitivament, crec que no

és el transport aeri, és el transport terrestre, té tot el temps del món, això sí, ella cobra mentre els acomiadats no cobren.

Les esmenes que han presentat, què els he de dir de les seves esmenes? És que hem debatut a aquest parlament durant cinc anys el mateix, el mateix... i ja hem arribat a estar cansats. Crec que no han entès res del que hem presentat. Nosaltres reprovam com es gestiona, el que volem és precisament un canvi radical, un impuls, una activitat que no hi és, que no hi és, senyors diputats, no continuar amb el mateix. El mateix ha estat un desastre, és això. Per això demanam que es faci un pla d'actuació en tres mesos, urgent, que evidentment es presenti a aquest parlament que és sobirà per fixar els terminis que vulgui. Crec que els nacionalistes, que són vostès, ja no reivindiquen res a Madrid, és que va venir aquí la presidenta d'AENA i es varen acotar. No importa repartir taronges per la Plaça d'Espanya, és que no importa repartir taronges, quan ve la Sra. Presidenta d'AENA vostès acoten el cap. Aquesta és la situació.

Per tant, nosaltres volem un pla en tres mesos i que aquest pla ens contesti les següents qüestions: pensen impugnar l'acord de Consell de Ministres que ens lleva de la cogestió aeroportuària? Sí o no? Pensen donar suport a la rebaixa de taxes aeroportuàries al Congrés dels Diputats? Sí o no? Pensen impulsar un nou model perquè les subvencions al transport aeri vagin al consumidor final que era el model de 27,5 euros, que era -crec- un model ben estudiat que en el seu moment vàrem impulsar i que ha quedat en no res? Pensen almanco estudiar, presentar iniciatives? Pensen presentar mesures per donar suport al nostre sector aeronàutic, ajudes com en el seu moment va donar el Govern de les Illes Balears a Globalia i les hem donat a Air Berlin? Són aquestes preguntes les que demanam.

En definitiva, reprovam al transport aeri perquè els motius no són ni un, ni dos, ni tres, ni quatre, són molts i molt greus que fan que a la història de les Illes Balears hi hagi un abans i un després, abans del conseller de Mobilitat i després del conseller de Mobilitat.

Ja per acabar, Sr. Riudavets, el temps passa efectivament i posa el temps al seu lloc, això és el seu problema. Si els esforços -vostè ho ha dit ben bé- que el conseller de Mobilitat i el seu equip dediquen a destruir els adversaris polítics, els haguessin dedicat a fer feina per als ciutadans de les Illes Balears, ben segur que aquesta terra i la seva gent de forma directa o indirecta ho agrairien, però tanmateix la persecució i la mania persecutòria no tancarà la seva ineficàcia i a més -com sempre dic- en acabar comptarem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, podem suposar de la intervenció que no accepta...?, però no ha dit "no accepto l'esmena". No l'accepta?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

No acceptam l'esmena. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Que quedi clar. Doncs, arribat a aquest punt i sense l'acceptació de l'esmena, passam a la votació del text. Passam a votar. Sí?

Esperam que pugui el Sr. Riudavets a la Mesa, i votam.

A favor, 26 vots; en contra, 27. Per tant, queda rebutjada.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 9673/08, de rehabilitació i millora de barris dels municipis de les Illes Balears.

Passam al següent punt de l'ordre del dia que és el dictamen del Projecte de llei RGE núm. 9673/08, de rehabilitació i millora dels barris dels municipis de les Illes Balears. Passarem seguidament al debat i darrer punt de l'ordre del dia.

Presentació per part del Govern per un temps de quinze minuts. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots i a totes, voldria que les meves primeres paraules fossin de condol per la mort del pare del diputat Sr. Llauger, no tan sols per la condició de pare d'un diputat d'aquesta cambra, sinó perquè Miquel Àngel Llauger va ser un puntal de la política urbanística, de la política territorial i, en definitiva, de democràcia en aquesta terra. El Sr. Llauger era fins avui vicepresident de GESTUR, una empresa que jo m'honor a presidir i tenia tota la meua confiança i el meu afecte. Per tant, crec que serà oportú que al *Diari de Sessions* -i crec que recull el sentiment de tota la Cambra- figuri el condol d'aquesta cambra per la mort de Miquel Àngel Llauger.

Seré breu perquè s'ha fet una mica tard i l'important és que el debat dels grups parlamentaris contribueixi a enriquir una proposició de llei que és, des del meu punt de vista, molt important per a la nostra comunitat autònoma. D'entrada vull agrair als serveis tècnics i jurídics, a la Secretaria General de la Conselleria que han participat de manera molt activa a l'elaboració d'aquesta llei. També vull agrair a tots el grups parlamentaris, a tots, les seves aportacions. Aquesta és una llei realment consensuada. Mirin, tenc un exemplar de la llei al qual hem anat afegint en diferents colors les propostes que anàvem acceptant dels diferents grups parlamentaris i és multicolor. La tenc allà, és una llei de coloraines perquè és una llei realment consensuada, totes les aportacions han estat per enriquir-la. Especialment vull agrair a la diputada i consellera d'Afers

Socials la seva actitud, el seu tarannà constructiu que ha permès que la pota social de la llei estigui ben assentada.

En tercer lloc, voldria fer esment al compliment del compromís que significa l'aprovació d'aquesta llei. Moltes vegades em retreuen el programa electoral i avui m'agradaria fer-ne jo referència, la Llei de barris és una llei de significatiu contingut progressista. Nosaltres la dúiem al programa, sabíem de l'efectivitat de la seva implantació a altres indrets de l'Estat espanyol i estam segurs que la seva aprovació serà ben acceptada pel conjunt de la societat. Per tant, els deman a tots que li donin suport, que avui donin suport a aquesta llei.

L'article 47 de la Constitució Espanyola garanteix el dret dels ciutadans i ciutadanes a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Aquest dret, però, no es limita als murs que circumscriuen l'habitatge. L'habitatge s'estén a l'entorn immediat, al barri, als carrers, als jardins, als espais públics, als equipaments col·lectius, a les xarxes de transport. Aquesta llei parteix de la premissa que el dret a l'habitatge digne, constitucionalment reconegut, s'estén també -s'estendrà a partir d'avui si vostès així ho voten-, s'estendrà de manera inseparable al dret de gaudir un barri igualment digne en un habitat adequat a les necessitats de la població.

Els barris susceptibles de ser considerats d'actuació especial són aquells que estan o que tenen, pateixen processos de degradació urbanística ambiental, en especial esment als conjunts declarats Bé d'Interès Cultural o altra figura similar, que pateixen problemàtica demogràfica, presència de problemes econòmics o socials especialment greus i/o persistència de dèficits socials i urbans importants.

La llei, senyors del Grup Popular, no diu enlloc que les zones turístiques quedin fora. De fet, vàrem convocar el 2008 una convocatòria -i perdonin la redundància- de barris per tal que els municipis que tenguessin barris en procés de degradació presentassin projectes, la vàrem dotar, es va solucionar. Hi ha barris que tenen un marcat contingut turístic com Torrenova de Calvià on s'actua arran d'aquella convocatòria. Per tant, no hi ha en principi enlloc de la llei que impedeixi que aquests barris puguin ser ajudats, subvencionats.

Els principis inspiradors de la llei són la promoció de la rehabilitació de l'ús residencial, així com la millora de l'espai urbà dels barris; afavorir la cohesió, la igualtat i el benestar social dels residents del barri i estimular el desenvolupament d'accions dirigides a millorar la situació ambiental, així com la sostenibilitat dels teixits urbans.

El mecanisme d'actuació és l'aprovació anual mitjançant una resolució de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques d'una convocatòria pública per a la concessió d'ajuts. Els destinataris són els ajuntaments i també, per primera vegada, els consorcis que existeixin entre ajuntaments, Govern i altres administracions públiques o entitats sense ànim de lucre.

Els criteris per determinar els projectes que s'han de finançar són els que establirà la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques en col·laboració amb les conselleries de Medi Ambient, Mobilitat i Ordenació del Territori i Afers Socials, així com els consells insulars i la FELIB, s'establiran a cada convocatòria anual els criteris de preferència que han de regir l'atorgament dels ajuts. La convocatòria anual fixarà aquests criteris tenint en compte que les sol·licituds amb problemàtica social reconeguda seran preferents a l'hora d'atorgar els ajuts.

Les actuacions susceptibles de ser finançades són aquelles que abasten alguns dels següents àmbits:

Urbanístic: urbanització i reurbanització per a la millora de zones públiques, dotació d'espais lliures públics, equipaments públics, implantació, renovació i millora de les xarxes infraestructurals bàsiques, millora de l'accessibilitat i supressió de les barreres arquitectòniques, els espais públics i edificis públics entre d'altres.

Arquitectònic i d'habitatge: fomentar les polítiques de rehabilitació d'edificis, façanes i habitatges, procedir a la tramitació d'una àrea de rehabilitació integral, ARI, o d'una àrea de renovació urbana, ARU. Dins aquestes declaracions d'àrea de rehabilitació integral, ARI, l'ajuntament corresponent ha de presentar una memòria programa amb una relació d'habitatges a rehabilitar. Per tant, aquí es recull també la possibilitat -ja esmenada pel Grup Popular- que hi hagi possibilitat de relacionar aquest parc d'habitatges que es vulguin rehabilitar, fomentar la construcció d'HPO i millorar i posar en valor els centres històrics i els barris que reuneixen valors patrimonials.

A l'apartat econòmic, crear en primer lloc ocupació o evitar la destrucció de llocs de feina. Mirin, vàrem fer la convocatòria passada que ja he citat, la del 2008, la vàrem treure per 12,5 milions d'euros en tres anys, vàrem calcular que es generaven 22,5 milions d'euros d'inversió i que es podien crear, entre llocs directes i indirectes, 1.350 llocs de feina. També es pretén afavorir la implantació d'activitats econòmiques estables, així com l'accés a les infraestructures de formació ocupacional i d'educació permanent amb l'objectiu d'aconseguir la inserció laboral d'aturats i fomentar la participació de la iniciativa privada, la recuperació d'aquests barris.

I la vessant social, m'agradaria només dir una cosa, aquest no és un pla d'obres i serveis. El Pla d'obres i serveis és una altra història. La vessant social és fonamental en la implantació de la llei, les actuacions de promoció social que beneficiïn col·lectius desfavorits de la zona seran les que inspiraran bona part de les propostes que es facin i també les actuacions a favor de l'equitat de gènere i la conciliació entre la vida laboral i la familiar en l'ús de l'espai urbà i dels equipaments.

Per fixar la quantia del finançament es tendran en compte de manera preferent els municipis més petits, aquells que tinguin menys de 20.000 habitants. El percentatge de finançament anirà com a mínim del 40% fins a un màxim del 90% del pressupost global del projecte. Aquestes ajudes són compatibles amb altres que pugui rebre l'ajuntament o el consorci respectiu sempre que no se superi, amb totes les ajudes, el cost total del projecte.

La dotació pressupostària és de 10 milions d'euros per convocatòria anual. També aquí he de fer un esment a una de les esmenes del Partit Popular. Hi haurà convocatòria enguany. Això ja ho vàrem dir al debat del pressupost. Els 10 milions d'euros són anuals, en el debat del pressupost ens demanaven que els incloguéssim en el pressupost d'enguany, però som a març i per tant d'aquí que surti la convocatòria no es podran utilitzar els 10, però hi haurà convocatòria enguany, com hem fet l'any passat sense que hi hagués llei.

En definitiva, el que volem aconseguir és la millora del parc residencial i dels espais públics, els espais de relació en els nostres barris i pobles, per dotar-los de característiques urbanes i cíviques. I avui, si aquí es decideix, serà un bon dia per a totes aquelles persones que aspiren a viure a un barri ben estructurat; avui serà un bon dia per a la Penya d'Eivissa, per al Pujol de Formentera, per al Centre Històric de Maó i per al barri de Pere Garau de Palma, entre molts d'altres.

I com es costum en aquesta cambra, quan s'acaba la presentació d'una llei, se sol introduir una cita, jo no faltaré a aquest costum; Miguel Hernández poeta, poc abans de la seva mort va escriure al *Penal de Ocaña* les següents paraules: "*Lo más importante, que no hay nada importante, es dar una solución hermosa a la vida*".

Salut i moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. En primer lloc ara passarem a debatre les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular. Per defensar-les té la Sra. Morell la paraula. Quinze minuts.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari s'afegeix, com no pot ser d'una altra manera, al condol que ha expressat el conseller i també tenim en el nostre present el nostre company diputat Miquel Àngel Llauger.

Davant la presentació del projecte de llei de millora i rehabilitació de barris dels municipis de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular ha presentat 17 esmenes al conjunt de l'articulat de 18 articles, a l'exposició de motius i a una disposició addicional. Quasi totes les esmenes presentades són d'addició, aquesta és una mostra més de la voluntat que té el Partit Popular d'exercir una posició constructiva i d'aportació d'idees i complementació de projectes. La nostra aportació en forma d'esmena, en ocasió totalment integradora i esperit positiu, pretén aconseguir una llei més completa, una llei més àmplia, que no deixi aspectes sense regular i amb mesures més efectives. Per això la pràctica totalitat de les esmenes proposades són d'aportació i cap de supressió.

En el debat previ en comissió, de les 17 esmenes del Partit Popular preses en consideració, tres varen ser aprovades; aquestes esmenes feien referència a tres aspectes diferents: la primera era una esmena a l'article 6, sobre el repartiment de les subvencions entre els municipis. La llei preveu que es faci amb concurrència competitiva, consideràvem que el precepte no era suficient i no marcava cap criteri en concret que determinàs quins municipis veurien acceptada la seva sol·licitud i quins no i per quins motius. El nostre grup va proposar que es tengués en compte el respecte a un equilibri en la distribució territorial, creim que el criteri no garantia una distribució equitativa i equilibrada entre illes o entre comarques o zones dins les pròpies illes, i per tal d'evitar que es beneficiàs només alguns nuclis molt propers, pensam que s'ha de mantenir un equilibri territorial en la distribució, per tal de no beneficiar només a uns i embellir només unes comarques i deixar desatenses unes altres, propiciant encara més un desequilibri major.

La segona esmena aprovada feia referència a la inclusió dins les actuacions susceptibles de ser finançades de la introducció de les tecnologies de la informació en els edificis i els espais urbans. En el moment de l'embelliment d'un barri s'ha de tenir en compte l'avanç de les noves tecnologies i la presència de les telecomunicacions posant la mirada en la modernitat i en el futur tecnològic, tenint en compte que aquestes eines poden facilitar la vida als ciutadans d'aquell barri.

La tercera esmena aprovada es refereix a la inclusió de la supressió de barreres arquitectòniques. Dins les actuacions capaces de ser finançades es preveu l'accessibilitat i nosaltres hem proposat afegir a aquest punt la supressió de barreres arquitectòniques just al costat de l'accessibilitat per tal d'igualar els dos conceptes i no fer distincions innecessàries.

A part d'aquestes tres esmenes aprovades, queden vives en el debat d'avui 14 esmenes que passaré a defensar. Consideram que si el Govern vol mostrar voluntat integradora i consensuadora té aquí una gran oportunitat de demostrar-ho, aprovant totes les esmenes que hem presentat que, com he dit abans, són pràcticament totes d'addició amb voluntat d'aportació d'idees. I si volen que la llei sigui aprovada amb consens, només han d'aprovar les esmenes que els oferim o transaccionar algun aspecte, a la qual cosa nosaltres estam totalment oberts per fer entre tots una llei més completa.

Començant per les esmenes que queden vives, agruparé la defensa de l'11.766, 67, 68, 69, 73 i 74, ja que fan referència a un mateix concepte i és la introducció dins aquesta llei de la garantia d'una paral·lela convocatòria anual d'ajuts a la rehabilitació d'habitatges. Si parlem de l'adequació i millora d'un barri d'una manera integral, no tendria cap sentit que es descuidàs l'adequació del parc d'habitatges existents si aquests necessiten també especial atenció. No seria un canvi integral l'escomesa a un barri si els seus problemes van dirigits a millorar, per exemple, la situació social o l'equipament d'espais públics si en aquest hi ha nombrosos habitatges vells que necessiten a la vegada d'una immediata reconstrucció o remodelació per garantir la seguretat. La millor garantia per assegurar que la inversió en rehabilitació d'habitatges es durà a terme és garantir-ho per llei, si la intenció actual és garantir per llei la millora dels barris, no ho pot ser menys la d'adequar els habitatges d'aquests mateixos barris. Per tant, no podem

desaprofitar l'ocasió, tant pel temps processal en què ens trobam com per la coincidència en la matèria.

Per això proposam la inclusió d'un nou paràgraf a l'exposició de motius que ressenyi que per tal d'evitar que aquestes millores de barris no incloguin la corresponent rehabilitació d'habitatges es faci necessari habilitar una convocatòria extraordinària d'ajuts per a particulars.

En el mateix sentit, proposam introduir un nou apartat a l'article 2, i dins els principis informadors de la llei es tengui en compte la rehabilitació dels habitatges inclosos en els barris a millorar.

Proposam també afegir a l'article 4, dins les mesures i instruments d'intervenció pública, un punt que assenyali que també anualment s'ha de fer una convocatòria d'ajuts a particulars per a rehabilitació d'habitatges.

A l'article 5, dins els destinataris de les mesures de foment, proposam la inclusió d'un nou paràgraf que afegeixi que en cas de les ajudes a la rehabilitació d'habitatges, els beneficiaris ho seran els ciutadans que resideixin en els barris a millorar, sempre que compleixin els requisits que determini la convocatòria.

Incloure també un nou apartat a l'article 13, que parla de la fixació de la quantia del finançament aplicable als projectes seleccionats, que concreti que en el cas de la convocatòria per a la rehabilitació la quantia i el percentatge dels ajuts ho determinarà la convocatòria. En tot cas, serà superior als ajuts generals establerts en el Pla nacional d'habitatge i a les ajudes autonòmiques complementàries.

I finalment, dins aquest primer bloc, no podem oblidar-nos de deixar garantida, a la disposició addicional segona, una partida mínima anual de 3 milions d'euros per a rehabilitació d'habitatges. Deixaríem sense efecte tot l'exposat abans si no es té una reserva mínima garantida per posar-ho en marxa, per a nosaltres això és fonamental.

Passant a un altre bloc, a l'esmena 11.759, a l'article 1, hem proposat que dins l'objecte de la llei es contempli la figura dels nuclis poblacionals tipus urbanització turística, com a complementària a la de barri, per tal que la denominació estricta "barri" no quedi relegada a un concepte massa restringit. Hi ha molts llocs de les nostres illes on aquestes urbanitzacions s'han convertit en lloc de residència habitual i permanent de molts ciutadans; a Menorca tenim alguns exemples importants i la seva fisonomia no els permet ser considerats un barri en sentit estricte, ja que poden estar geogràficament separats considerablement del municipi del qual depenen. Per tant, creim que tant per la seva estructura pròpia com per l'efecte que també pot tenir en el turisme, tan important per a la nostra comunitat, aquesta denominació s'ha de tenir en compte.

Seguint l'ordre de l'articulat, les dues següents esmenes fan referència també a un mateix concepte, l'esmena 11.770 i 11.771, a l'article 7.3 i al 10.3, tracten de la introducció de la figura del lloguer amb opció de compra. Aquests dos articles parlen de les actuacions susceptibles de rebre finançament i fixen el foment de l'oferta d'habitatges en lloguer i la construcció d'habitatges de protecció oficial, però no contempla el foment del lloguer amb opció de compra. En aquest punt creim importantíssim que dins les ajudes a l'accés a l'habitatge es contemplin totes les possibilitats i es donin les majors facilitats als ciutadans, ja que el problema de l'accés a l'habitatge és un problema amb difícil solució i no es poden tancar portes ni negar opcions, sinó afavorir totes les possibles formes.

El tema de l'habitatge ha de ser contemplat des d'una perspectiva transversal i des de tots els caires, sabent que encara així no es respondrà suficientment a totes les necessitats. El lloguer amb opció de compra pot ser una mesura molt efectiva per afavorir l'accés, sobretot als joves, a un primer habitatge, mesura que s'ha de potenciar encara més. Per això no podem desaprofitar l'oportunitat que sigui inclòs en aquesta llei.

Les dues esmenes següents, 11.763 i 11.765, van dirigides a l'article 12 i tracten sobre la participació ciutadana en els processos de seguiment i avaluació dels projectes a finançar. Creim que s'ha de garantir la participació dels afectats com a protagonistes i patidors dels problemes del seu barri. S'ha de comptar necessàriament amb els ajuntaments i amb els ciutadans que viuen en aquella zona, ja que són els implicats els que poden aportar la millor visió com a afectats directes. Per això proposam que els ciutadans puguin formar part d'un comitè d'avaluació i seguiment, integrat per representants del Govern i de l'administració local, i per representants de les entitats veïnals, agents econòmics i socials i associacions ciutadanes. Si tant parlem de propiciar la participació ciutadana aquest pot ser un bon exemple i un bon fòrum per a la seva implantació. Seria impossible la millora d'un barri sense tenir en compte les demandes dels veïnats que pateixen diàriament les seves mancances. Hem de garantir la participació dels ens locals amb una representació no inferior a les dues cinquenes parts del total.

A l'article 13, proposam afegir l'esmena 11.773, relativa a la fixació d'unes prioritats a l'hora de concedir el finançament a certes àrees que puguin veure's especialment afectades, com són àrees velles o nuclis antics, polígons d'habitatges, àrees d'urbanització marginal i àrees que tenen una altra presència d'unitats d'habitatges que no compleixen les condicions mínimes d'habitabilitat exigibles.

A l'article 15 hi ha una esmena per a nosaltres molt important, és l'11.764. Aquesta esmena pretén donar facilitats als ajuntaments en la consecució tant dels terminis d'acabament de les obres com dels terminis de pagament. Som a un moment de crisi econòmica on els municipis es veuen especialment afectats; les mancances històriques dels ajuntaments tant en finançació com en recursos i mitjans es veuen seriosament afectats en els darrers anys, no podem mirar a un altre lloc en aquest moment en què cream aquesta llei. Tenim aquí l'oportunitat de facilitar la feina als ajuntaments, per tant és de justícia ser més flexibles i regular la possibilitat de concedir aquestes pròrrogues als municipis que tenguin especials problemes econòmics.

He deixat per al final l'única esmena de modificació que hem presentat, fins ara totes les esmenes eren d'addició i només queda exposar la justificació de l'esmena 11.775, és una esmena fonamental i que al nostre criteri sosté la legitimitat i l'eficàcia de tot l'articulat d'aquesta llei, és una esmena a la disposició addicional segona. Aquesta disposició postula que la comunitat autònoma reservarà anualment una partida pressupostària mínima de 10 milions d'euros per al finançament de les actuacions de rehabilitació i millora que es preveuen a la llei. No obstant, en el segon paràgraf, s'autoritza el Govern a disminuir o suprimir l'obligació d'aquesta reserva mínima de 10 milions d'euros. Considerem que la creació d'un marc legal que defineixi els principis que informen aquesta llei pot ser beneficiosa per al seu futur, però a la vegada creim de gran importància que les actuacions vinguin garantides pel suport d'una aportació econòmica suficient, per poder dur endavant les iniciatives necessàries i que aquesta no es quedi buida de contingut. Una reserva legal de recursos econòmics és fonamental per a la real i efectiva consecució dels projectes, ja que si no es podria convertir en una llei que no es pot executar, creant una altre pic noves esperances i noves expectatives a la població que després poden no complir-se si es deixa a l'arbitri posterior.

La raó de ser d'aquesta llei no es pot quedar només amb la fixació d'uns principis, sinó en la certificació que es podran acomplir amb una reserva mínima garantida que només es pugui veure augmentada, però no disminuïda, com pretén el Govern, en detriment dels ciutadans i dels municipis que sempre són els grans perjudicats en temes de recursos i de finançament. La nostra esmena proposa modificar aquest segon precepte: no és admissible en cap cas que es pugui disminuir o suprimir posteriorment aquesta reserva mínima unilateralment, per part del Govern, i en base a no sabem quines condicions. Ens pareixia una perversió del sistema que el Parlament qui ostenta el poder legislatiu elabori una llei com aquesta si després, unilateralment, el Govern o poder executiu la pot modificar o fins i tot suprimir en un dels seus aspectes més importants, com és la reserva mínima que garanteix la seva execució. És més, creim que la reserva no només ha d'estar garantida per llei, sinó que, a més, s'han de fer les modificacions pressupostàries pertinents per tal que dins el 2009 existeixin ja les mateixes quantitats establertes en aquesta disposició.

En el debat de pressuposts, el novembre passat, el nostre grup parlamentari ja va presentar una esmena al pressupost de la Conselleria d'Habitatge per tal que es fes ja per al 2009 una reserva de 10 milions d'euros per a l'aplicació d'aquesta llei. L'esmena va ser rebutjada. Aquesta llei no compta al dia d'avui amb cap partida al pressupost per aplicar-la immediatament i som només al començament del mes de març, queden per davant deu mesos on la llei serà en vigor però no es podrà aplicar perquè no té partida pressupostària assignada per a enguany. Pensam que això no és admissible i per això proposam que es modifiqui aquest paràgraf, s'elimini la potestat unilateral del Govern de davallar o suprimir la partida i a més es facin les modificacions pressupostàries per a enguany, per garantir el compliment de la llei des del dia següent a la seva entrada en vigor.

El nostre grup parlamentari espera que els grups aquí presents acceptin les aportacions del Partit Popular a la creació d'aquesta llei; esperam que les nostres esmenes duguin tanta sort com han vist les esmenes presentades per tots els grups que han estat aprovades directament. Estam disposats a transaccionar algun aspecte que pugui ser fàcilment reconduït, però també s'espera que tinguin en compte l'extensa i fonamentada argumentació que els oferim per a cada una d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morell. Passam ara al torn a favor de les esmenes.

Sra. Suárez, té la paraula.

Sra. Suárez, demanava en primer lloc torns a favor. A favor no hi ha intervencions, per tant, efectivament, torn en contra, té la paraula vostè.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Carbonero, amb aquest debat concloem la tramitació parlamentària del Projecte de llei de rehabilitació i millora dels barris dels municipis de les Illes Balears, un projecte que ha tingut el suport d'Eivissa pel Canvi des del seu començament, atès que forma part de l'acord per a l'estabilitat política i el futur sostenible de les Illes Balears. Aquest és un bon projecte de llei i aquesta serà una bona llei, tant des del punt de vista conceptual com des del punt de vista de les conseqüències pràctiques que tindrà la seva aplicació. En aquest sentit volem fer una sèrie de consideracions.

Aquesta llei serà una eina més que permetrà avançar en el mandat constitucional del dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, entenen aquest l'habitatge en un sentit ampli i inclusiu, com es recull a l'exposició de motius, i vostè mateix ho ha citat, si l'habitatge és l'espai col·lectiu on habiten les persones, només si tenim usuaris dignes podrem parlar de dignitat de l'habitatge.

En segon lloc, aquesta llei es basa en un sentit integrador del concepte de rehabilitació i millora del barri, passant dels tradicionals enfocaments, exclusivament urbanístics i arquitectònics, a un plantejament d'intervenció integral en què els àmbits social, econòmic i mediambiental cobren especial rellevància. Segurament tothom té al cap un o varis barris que encaixen perfectament en aquesta diagnosi de necessitat d'un procés global d'intervenció. Pel que fa a la nostra illa, la referència al barri de Sa Penya del municipi d'Eivissa és obligada. Estic segura que el regidor de Casc Històric que avui ens acompanya, segurament compartirà també aquesta opinió que també l'ha expressada el Sr. Conseller.

Aquesta llei, en tercer lloc, és sensible cap a la limitada capacitat financera dels municipis per poder sufragar aquest tipus d'actuació en els seus barris. En conseqüència, el Govern assumeix fins al 90% del cost de les intervencions, amb una especial consideració dels municipis amb menys població i pressupost.

I finalment, i com a element afegit important, en el moment de dificultats econòmiques que vivim, aquesta llei contribuirà a estimular l'activitat econòmica, especialment en el sector de la construcció.

Dèiem, i ara ens referim, Sra. Morell, a vostè, dèiem que aquesta és la darrera passa en la tramitació parlamentària d'aquesta llei, nosaltres pensam que el text que aprovarem avui serà millor que el que va entrar en el Parlament, i això, que és positiu, serà ací gràcies que el projecte s'ha anat enriquint amb les esmenes que tots els grups parlamentaris hem presentat. A la ponència ja es varen incorporar unes transaccions plantejades pels grups que donaven suport al Govern, a la comissió es varen acceptar algunes del Partit Popular i avui encara queden pendents algunes del principal grup de l'oposició, respecte de les quals passarem a fixar la nostra posició.

Li volem dir, en primer lloc, que entenem que les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular des del principi no pretenen una modificació substancial del projecte i que nosaltres entenem que això significa una consideració positiva del text. Pensam que seria desitjable que aquesta llei fos aprovada de manera unànime per la cambra.

De les esmenes que queden vives, estam d'acord amb les següents esmenes, amb les esmenes 11.770 i 11.771, perquè suposen afegir la modalitat de lloguer amb opció de compra a alguns apartats dels articles 3 i 10. Li he de dir que nosaltres enteníem que aquesta modalitat d'alguna manera ja estava inclosa dins la modalitat de lloguer, però entenem que si vostès consideren que això ha de ser explícit, no tenim cap problema a acceptar-les.

I ara farem referència a l'esmena 11.775 a la qual el seu grup ha donat tanta importància. Nosaltres des del principi hem defensat que el Govern inclouria aquesta partida, o que aquesta partida estava assegurada en el pressupost de l'any 2009, ho vàrem discutir en el debat de pressuposts i ho vàrem parlar l'altre dia a la comissió. Nosaltres confiam en el Govern que ens assegura que aquests diners hi seran per a aquesta convocatòria. No obstant això i en un intent d'aproximació, un altre grup més endavant li farà una transacció d'aquesta esmena, però que va en la línia que ja ha deixat veure el Sr. Conseller, en el sentit

d'incorporar la part proporcional d'aquest finançament, atès el moment de l'any en què estam. Jo no m'estendré més en aquest sentit, nosaltres donaríem suport a aquesta transacció i l'encoratjam que s'ho repensi.

I finalment les restants esmenes les votarem negativament. D'una banda aquestes esmenes estan agrupades en relació amb la petició d'una línia especial de rehabilitació d'habitatges particulars, les 767, 768, 769, 773 i 74, nosaltres no podem compartir amb vostè la seva preocupació, però entenem que no és l'objecte específic d'aquesta llei i que a més, ja estan garantides i de fet estan en funcionament línies de finançament suficients per assegurar aquesta qüestió. I les restants, que no esmentaré per qüestions de temps, pensam que simplement no contribueixen a millorar el text.

Aquesta és, en resum, la postura d'Eivissa pel Canvi respecte el projecte de llei, respecte les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular. Nosaltres animam el Grup Popular que aprovi juntament amb nosaltres aquesta llei, una llei que entenem que ajudarà la millora dels nostres barris, però que en definitiva ajudarà la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot des d'Unió Mallorquina ens volem afegir al condol al diputat Miquel Àngel Llauger. En aquest debat de la Llei de barris des d'Unió Mallorquina valoram positivament el projecte de llei i, per tant, la llei que presumiblement s'aprovarà a la jornada d'avui en aquest ple del Parlament, i la valoram positivament per un doble motiu, en primer lloc perquè suposa una col·laboració i una coordinació entre diverses administracions i molt especialment suposa un suport explícit i clar del Govern de les Illes Balears als ajuntaments, l'administració més pròxima als ciutadans, que més respostes ha de donar als ciutadans per aquesta proximitat, ara tindrà una ajuda i una atenció especial per part del Govern i això ens pareix evidentment positiu i digne d'elogi.

I en segon lloc, per altra banda també valoram positivament aquest projecte de llei i aquesta llei de barris perquè és una aposta per la rehabilitació. Molt sovint en els discursos polítics ens omplim la boca que el futur és la rehabilitació i fer feina en aquest àmbit, però les accions concretes del Govern no van encaminades en aquesta direcció. En aquest cas sí és així, i per això ens felicitem, no només perquè és un suport a un sector econòmic que ho està passant malament com és el de la construcció, sinó també perquè evidentment serà una ajuda important per millorar els entorns humans i la qualitat de vida de tots els ciutadans que lògicament interactuen en aquests entorns humans.

Com ha reconegut el conseller, aquesta llei ha tengut un important enriquiment en la seva tramitació parlamentària. Des d'Unió Mallorquina ens sentim satisfets del que podríem dir d'una triple aportació d'Unió Mallorquina a aquest projecte de llei de barris. Per una banda reforçant l'element patrimonial com a actuacions susceptibles de finançament a través de línies de subvenció i ajudes que estableix la Llei de barris. Per altra banda donant suport als ajuntaments perquè es pugui incrementar la quantia que pot finançar la comunitat autònoma, passant del 80 al 90% i fent previsió que siguin especialment ajudats al percentatge aquests ajuntaments més petits que són els que més dificultats tenen per finançar aquests tipus d'obres. I finalment, un enriquiment en relació amb els criteris de preferència dels projectes a finançar per a la participació d'altres conselleries que pensam que era un element important i que també ha quedat incorporat a la llei.

Passem a les esmenes. Des d'Unió Mallorquina també donarem suport a les esmenes relatives al lloguer amb opció de compra, ens pareix adequat introduir una referència explícita a aquesta qüestió. També donarem suport a la transacció que li oferirà el Grup Parlamentari Socialista en relació amb la previsió que hi hagi ja una línia de finançament per a l'exercici 2009.

I a la resta d'esmenes no hi podem donar suport. En primer lloc totes les relatives a una línia específica d'ajudes per als propietaris per a la rehabilitació, entenem que està fora de l'objecte d'aquesta llei, la conselleria té i ja ha convocat convocatòries en aquest sentit, però no és l'objecte d'aquesta llei. En segon lloc les esmenes relacionades amb la comissió d'avaluació, entenem innecessària -m'estic quedant sense veu..., perdonin.

Entenem innecessària aquesta previsió d'una comissió d'avaluació perquè evidentment aquí es tracta que els terminis d'execució de les obres es compleixin degudament i no fa falta crear una nova comissió per a un seguiment d'unes obres que ja tenen prevista perfectament en els plecs de contractació la seva execució. La referència a l'esmena de zones turístiques és innecessària, ja ho ha dit el conseller, les zones turístiques també són barris, no en el sentit més clàssic, però també són barris i han entrat a les convocatòries que abans de la llei ha fet la Conselleria d'Habitatge. I finalment en relació amb la pròrroga, entenem que aquesta opció que els ajuntaments ajornin els seus pagaments aniria en contra de les empreses constructores, a més d'anar en contra de la Llei de contractes del sector públic i de les directives europees. Per tant, tampoc no li podem donar suport.

Per totes aquestes raons, només donarem suport a les esmenes que ja he enumerat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, i com no pot ser d'altra manera, des del nostre Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, afegir-nos evidentment al condol per al portaveu suplent Miquel Àngel Llauger del nostre grup per la mort del seu pare, una persona que entre altres mèrits, i el conseller Jaume Carbonero ja n'ha fet esment, vull recordar que va ser un dels històrics membres del GOB, de l'ecologisme mallorquí. I, per tant, lògicament enviar la nostra abraçada en aquests moments a la família Llauger.

Quant a la intervenció que avui teníem preparada, era precisament Miquel Àngel Llauger qui l'havia de dur a terme, era qui havia treballat aquesta llei, durant tota la seva tramitació a la ponència i en comissió. Per tant, disculparan que agafi la seva intervenció i la intenti reproduir el millor possible, si hi ha alguna errada supòs que el meu company em perdonarà.

És una llei que sobretot hem de destacar que neix amb un grau molt gran de consens, i crec que aquest és un dels mèrits que hem de destacar i hem d'atribuir a aquesta llei. Per tant, també volem manifestar, des del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, la satisfacció perquè aquesta llei avui s'aprovarà, una llei que estava present en el programa del pacte de govern que en el seu moment vàrem signar, i consideram que és una passa endavant, que a més va en la línia d'altres programes d'actuacions necessàries en els municipis.

Des d'una òptica integral, aquesta llei pretén integrar actuacions urbanístiques, patrimonials, socials i de reactivació econòmica, i pensam que aquesta és la gran aportació qualitativa d'aquesta llei. També li hem de destacar el valor com a motor d'activitat econòmica en un moment de crisi i, per tant, actuacions com aquesta també poden ajudar a combatre aquesta crisi.

Quant a les esmenes que s'han presentat per part del grup de l'oposició i altres grups, he de dir que s'han incorporat tot una sèrie d'esmenes que han permès millorar el text inicial, com ha fet referència el mateix conseller, ha fet referència a totes les esmenes que han millorat i han contribuït a canviar aquest text inicial. En comissió ja s'hi varen incorporar algunes propostes del Partit Popular sobre barreres arquitectòniques considerades l'epígraf sobre accessibilitat. S'obre la possibilitat d'incorporació de noves tecnologies a les edificacions, és molt important que els projectes que preveu aquesta llei puguin incloure també actuacions, per tant, en aquests dos capítols. També s'hi va incorporar una esmena sobre la necessitat de fer una distribució territorial equilibrada dels projectes. Ja era a l'esperit de la llei, fins i tot hi ha mecanismes a la pròpia llei tendents a garantir aquest equilibri, però consideram positiu que la llei fixi aquest principi de la distribució territorial equilibrada.

També des del nostre grup votarem favorablement altres dues esmenes que han presentat el Partit Popular, són les 11.770 i 11.771, en concret quan la llei parla d'impulsar l'oferta d'habitatges en règim de lloguer, se parla d'incorporar també "o de lloguer amb opció de compra". Aquesta figura, la de lloguer amb opció de compra, que en la situació actual de l'habitatge consideram que és positiu potenciar, consideram que pot ser una resposta adequada a la crisi. De fet, ens consta que el Govern ja ho està fent, ahir mateix per exemple s'anunciava que l'IBAVI

ofereix 156 habitatges en règim de lloguer amb opció de compra. En relació amb l'esmena 11.775, ja s'ha esmentat per altres grups, proposa garantir que en el pressupost del 2009 ja es facin les modificacions pertinents per garantir que enguany es destinin els 10 milions per a les actuacions que preveu aquesta llei, com dic hi haurà una transacció a la qual donarem suport en un sentit que s'apliqui de manera proporcional. Pensam que aquesta era la intenció, ja estava previst a la llei, però consideram que és positiu que se fixi més, d'acord amb l'esmena.

Quant a les altres esmenes, n'hi ha tot un seguit que apunten cap un mateix sentit, les RGE núm. 11.766, 11.767, 11.768, 11.769, 11.773 i 11.774 i és fer que aquesta llei inclogui també una convocatòria d'ajuts a particulars per a la rehabilitació. La rehabilitació ha de ser una part important, jo diria que bàsica, de la política d'habitatge. Això és molt important per conciliar allò que serien polítiques d'habitatge i protecció territorial. De fet, ens consta que el Govern té la seva política de rehabilitació ja en marxa. En tot cas allò que no veim és convertir una llei que bàsicament el que fa és crear una convocatòria perquè els ajuntaments hi presentin projectes, en una convocatòria d'ajudes per a particulars. Una llei de projectes caracteritzats per la visió integral d'un barri, tenint en compte, per tant, aspectes urbanístics, socioeconòmics i patrimonials, no és el lloc més adequat -consideram- per a una convocatòria d'ajudes per a particulars.

Respecte de les altres esmenes, hi ha l'esmena que consisteix a especificar que les ajudes han d'anar a "barris que mereixen especial atenció, incloent els nuclis poblacionals tipus urbanització turística", textualment diu. Bé, la llei el que fa a l'article 3 és establir uns criteris, els criteris pels quals un barri mereixerà aquesta atenció especial, segons les seves característiques de degradació arquitectònica, de perfil demogràfic, de problemes socioeconòmics, etc., i enlloc la llei no diu que allò que s'anomenen nuclis poblacionals tipus urbanització turística no puguin ser mereixedors d'aquestes ajudes, si responen a aquests criteris, òbviamment.

Quant a les esmenes que proposen una comissió d'avaluació i seguiment per a cada projecte, la mateixa llei diu que la convocatòria establirà la composició d'una comissió avaluadora, que serà l'òrgan encarregat de fer la proposta dels projectes a finançar. També, per tant, podrà crear òrgans de seguiment, d'àmplia participació per a cada un dels projectes. Pensam que no ho ha de detallar la llei, però estam d'acord en la idea, àmplia participació ciutadana i de les diferents administracions en el conjunt del procés. Per cert, la composició d'aquesta comissió que es proposa, ha de tenir membres del Govern, de l'administració local, representants de les entitats veïnals, agents econòmics i socials, associacions ciutadanes i a més, textualment, "ha de comptar amb la majoria de membres del Govern i la representació dels ens locals no pot ser inferior a les dues cinques parts del total". Bé, aquí convé fer una reflexió que estam gairebé davant d'un impossible matemàtic, perquè si el Govern té una majoria, vol dir mínim el 51%, si les dues cinques parts de representants han de ser de l'administració local, vol dir un mínim d'un 40%; per tant, un 91% de representants de l'administració, deixam un 9% per a representants de les entitats veïnals, dels agents econòmics i socials, de les associacions ciutadanes; així, aquests com a mínim hauran de ser 4 o 5, i això obligaria a una comissió de

més de 50 persones, cosa que obligaria per a cada comissió a més de 25 membres del Govern per poder mantenir la majoria. Pot destinar el Govern 25 persones a la comissió de seguiment de cada projecte? Seria operativa una comissió d'aquestes característiques? Pensam que això s'hauria de perfilar una mica més.

Deixant de banda aquesta qüestió de la matemàtica recreativa, tampoc no veim per què el Govern ha de tenir majoria si els projectes són executats en principi des dels ajuntaments. Respecte d'aquesta qüestió, de la participació de diferents agents en els projectes, volem destacar que la llei preveu la creació de consorcis on juntament amb el Govern i ajuntaments, hi puguin participar entitats sense ànim de lucre, possibilitat molt interessant atenent l'important component social que han de tenir tots aquests projectes. De totes maneres ens sembla positiva la proposta de mecanismes de seguiment plural per a cada un dels projectes i des d'aquí convidam el conseller que de cara a la convocatòria es pugui reflexionar sobre la millor manera d'articular aquesta participació i aquest seguiment plural dels projectes.

Quant a l'esmena 11.772, que tracta de concretar una tipologia d'àmbits territorials que han de tenir preferència a l'hora de rebre finançament, la llei ja estableix una relació molt completa de les característiques dels barris en què es podrà intervenir, en concret a l'article 3, i dels criteris per determinar els projectes a finançar, en concret a l'article 6. Incloure ara en un article diferent uns criteris de preferència per a unes àrees determinades ens sembla que tanca més portes que no n'obre i afegeix una complexitat innecessària a la norma.

Per tots els motius exposats, votarem en contra de totes aquestes darreres esmenes que he comentat. En tot cas sí que des del nostre grup volem agrair l'esperit constructiu que han tengut totes les aportacions a la Llei de barris.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. He de dir en primer lloc que el Grup Parlamentari Socialista també s'afegeix al condol al company diputat Miquel Àngel Llauger per la mort del seu pare i a les paraules que ha dit el conseller a la seva intervenció.

Bé, en referència a aquesta llei crec que el Sr. Carbonero, conseller d'Habitatge, ha deixat en la seva exposició prou clar quin és el contingut de la llei, l'esperit que persegueix o que conté i quin és l'objectiu a aconseguir. Jo crec que amb la seva intervenció ha quedat prou clar. També ha fet una passada a alguns arguments que justificaran el vot en contra de determinades esmenes presentades pel Grup Popular i el vot a favor d'algunes altres. El Grup Popular ha presentat un total de 17 esmenes i efectivament, tal com s'ha anunciat, en comissió se'n varen aprovar i incorporar tres i entraré directament a valorar les que mantenen vives en aquest debat parlamentari.

Començaré per les que estam en disposició d'acceptar, que serien dues més, concretament la 11.770 i la 11.771, que totes dues fan referència a un concepte que s'ha exposat per part de la diputada Sra. Morell i del conseller en la seva intervenció també. Entenem des del nostre grup que el tema del lloguer amb opció de compra és una variant més dins el context de lloguer, però -repetesc, com han dit altres portaveus i el Sr. Conseller- no tenim cap inconvenient a recollir la frase que també s'optarà per aquesta opció que, evidentment, crec que tots coincidim que és una de les opcions més clares de sortida de molts d'habitatges que a dia d'avui estan pendents i que no troben comprador i pot ser per aquesta via acabin col·locant-se en el mercat.

Hi ha una tercera esmena que la Sra. Morell ha destacat com a molt important, i supòs que és així, que fa referència a l'aportació en aquests pressuposts 2009 per part del Govern del finançament necessari per començar a tirar endavant projectes ja dins aquest mateix exercici. La Sra. Morell feia referència a una esmena que es va presentar als pressuposts d'aquesta comunitat per a aquest exercici 2009, i jo li record que li vàrem votar en contra i li demanàvem un exercici de confiança en el que el mateix conseller i el president del Govern, en algunes ocasions, havien manifestat que no ens preocupàssim que arribat l'hora i una vegada aprovada la llei degudament es farien les modificacions de crèdit necessàries perquè el pressupost contemplés el finançament que fos adient per a aquest exercici.

Però en el text de l'esmena vostès demanen que es contempli la mateixa quantitat establerta en el paràgraf anterior, i el paràgraf anterior d'aquest article fa referència als deu milions que s'han comentat altres vegades. Evidentment, si aquest exercici quan arribi el moment de posar en marxa el contingut d'aquesta llei ens podem trobar tranquil·lament a mitjans d'any no és molt raonable que destinéssim per a unes operacions que podran començar l'agost o el setembre possiblement la mateixa quantitat que un any que començarà el gener i que serà justificable en els dotze mesos. Per això la transacció que aquí li faríem i amb l'objectiu de no tenir, sobretot en situacions de crisi com aquesta, quantitats bloquejades que sabem i que tenim clar que no podran ser executades, simplement per falta de temps li proposàvem una transacció i és en la seva esmena, a partir d'on diu "per tal de pressupostar", suprimir la resta i canviar-ho per "la quantitat proporcional a l'establerta en el paràgraf anterior a comptar a partir de la publicació de la corresponent convocatòria". D'aquesta manera ens feim ressò de la seva proposta, però no anam als deu milions que pot ser deixar una quantitat allà que no té molt de sentit en la situació actual.

Continuant amb propostes positives perquè també m'agradaria comentar -m'he oblidat de fer-ho en el seu moment- que la Sra. Morell ha dit de les seves esmenes que tenien un esperit constructiu i que pretenien ser positives. Jo li reconec aquest sentit i efectivament crec que és així, crec que en aquest cas les propostes del Grup Popular sí tenen una clara intenció de millorar, i fins i tot aquelles que jo intentaré argumentar-li per què els votam en contra, encara que sembli un contrasentit, que no ho és. Quan el Sr. Conseller -continuant amb les esmenes- feia referència que una vegada aprovada aquesta llei hi haurà determinats municipis que a dia d'avui ja tenen barris conflictius reconeguts amb una situació de degradació, feia referència a Eivissa, a Maó, a Palma, però n'hi haurà molts, de municipis, que es podran afavorir d'aquesta llei, no els més grans sinó també els més petits i potser a vegades, en aquests més petits, ens trobam amb una situació que en el seu moment no s'havia pensat o no s'havia contemplat perquè a l'article 7 quan es parla de renovació i millora de les xarxes i infraestructures, que després es va afegir una esmena aprovada del Partit Popular, hem de tenir en compte que tal com està redactat només podrien renovar-se o millorar-se aquelles xarxes existents. Això, automàticament, exclou aquells barris o aquells nuclis urbans de municipis, a vegades petits, que de fet no tenen cap tipus de xarxa o d'infraestructures d'aquest tipus i que necessiten posar-les, implantar-les de nou.

I per això, intentant que, efectivament, com es deia, com que els ajuntaments són els principals afectats per aquestes situacions de necessitat de finançament i amb un aspecte també positiu, proposam una esmena *in voce* als articles 7 i 10, que és molt senzilla, que és afegir la paraula "implantació" abans de "renovació", a l'article 7, apartat 2.c). I a l'article 10, en el punt 1, abans també d'allà on diu "i renovació de les xarxes infraestructurals", abans d'"i" també afegir la paraula "implantació". És molt senzilla i en qualsevol cas llavors també als Serveis Jurídics els podem fer arribar el contingut concret. Però repetesc, és una esmena *in voce* que intenta també ser positiva.

I passàrem ara a les esmenes que no votarem a favor, presentades pel Partit Popular. Començarem per la primera que ha estat esmentada a l'article 1, que proposa incloure nuclis poblacionals tipus urbanització turística. Diré el mateix que han dit altres portaveus, la llei a cap dels seus articles exclou aquests nuclis turístics, igual que no ho fa amb altres barris o nuclis que poden tenir característiques no majoritàriament d'ús residencial, hi pot haver barris on la majoria siguin comerços, però que també necessitin d'aquestes aportacions, i no els exclou tampoc; igual que no ho fa amb aquests tampoc no ho fa amb els nuclis turístics.

Però en concret m'agradaria fer una referència per justificar el nostre vot en contra i és que a l'hora d'establir els requisits que han d'acomplir els barris per optar a aquestes subvencions, si anam a l'article 3 de la mateixa llei és allà on s'estableixen els criteris que hauran d'acomplir aquests barris, i són un llistat de criteris important. I recordaré que en aquest article, que és on s'estableixen aquests criteris, no s'hi ha presentat cap esmena, per tant vull entendre que al final seria bo de justificar el fet d'entendre que no es votà a favor.

Llavors, hi ha un seguit d'esmenes, un grup, l'11.767, 68, 69, 11.774 i 11.776, que fan referència a un tema molt concret i que se li ha donat importància per part del Grup Popular i per part nostra vull dir que també en té, a pesar que anunciam el vot en contra, però intentaré explicar-li per què, i són les referències als habitatges particulars a l'hora de rebre subvencions directes per a la rehabilitació d'aquests habitatges.

Dir que la llei no fa referència al tema de rehabilitació d'habitatges és incorrecte d'alguna manera, perquè la llei, a diferents articles, sí parla d'habitatge; per exemple, a l'article 2, diu: la promoció de la rehabilitació d'ús residencial; ús residencial són, precisament, habitatges. Però no és només això sinó que llavors hi ha altres articles, com en el 7.3 que es parla clarament de procedir a la tramitació d'una àrea de rehabilitació integral ARI o d'una àrea de renovació urbana, ARU; i al mateix es ve a referir l'article 14.3, quan diu i parla de "l'elecció d'un projecte durà implícita, si escau, la tramitació davant el Ministeri de l'Habitatge per a la declaració d'ARI o ARU. Per què diem això? Perquè la declaració d'un barri com ARI, automàticament comporta un llistat d'habitatges en situació problemàtica i que necessiten rehabilitació i té unes subvencions clares estipulades i d'ordre preferencial. Si a més d'això, tenim en compte que el mateix Pla d'habitatge estatal recentment presentat fa una especial incidència en les inversions en rehabilitació d'habitatge, això també aporta unes xifres importants que els particulars poden obtenir per a la rehabilitació dels seus habitatges.

Però a més a més, i des del Govern, el Decret 68/2008, que fa referència també a aquestes subvencions, he de dir que és molt ample, molt més ample del que era el decret anterior que també anava destinat al mateix. Per tant, podem observar que per totes aquestes vies es té ja una especial atenció a la rehabilitació dels habitatges.

L'esmena 11.763 i la 75, vostès demanen la creació de comitès d'avaluació i seguiment, i llavors parlen de la composició d'aquestes comissions. Miri, i a més vostès demanen per a cada uns dels projectes; crec que el que s'ha d'intentar és simplificar tot allò que necessiten amb urgència els ajuntaments i fins i tot si es dona el cas els particulars, crec que anar creant comissions o comitès avaluadors i de seguiment d'uns projectes que vénen finançats pel Govern i pels ajuntaments i que un o l'altre pot fer directament el seguiment és, potser, innecessàriament crear més comissions quan no és, entenem, el més pràctic.

A l'11.772 vostès estableixen un ordre de prioritat a l'hora d'obtenir aquestes subvencions i nosaltres creim que la pròpia llei, el text ja estableix clarament quina és la fórmula per adjudicar el finançament als projectes que es vagin presentant i fins i tot també determinaran les quanties que s'estableixin a cadascun d'aquests projectes.

A l'11.764, que esmena l'article 15, i demana concedir pròrrogues a la consecució dels terminis de pagament per part dels ajuntaments. Aquest article 15 fa referència a qui podria executar aquests projectes, no es refereix res en absolut al tema del pagament de les subvencions. Per tant, creim que no és potser l'article on s'havia de dirigir aquesta esmena i que, en qualsevol cas, és d'esperar que un municipi que presenta projectes que han de ser finançats conjuntament amb el Govern

quan decideixin fer-ho, és perquè tinguem la garantia que podran complir també la seva part, perquè això es tracta d'agilitar.

Resumim, senyores i senyors diputats, és una llei, com dic, de devuit articles, quatre disposicions addicionals i dues disposicions finals que, després del que hem anunciat, ens trobarem que les onze esmenes que no s'accepten del Partit Popular es refereixen només a sis articles de la llei. Per tant, com s'ha dit ja per part d'altres portaveus, d'entrada ja tenim un molt ample consens. Crec que, a més, si he sabut transmetre la voluntat i argumentar correctament perquè votàvem en contra, s'han donat compte que bona part d'aquestes efectivament serien prescindibles, perquè és bo l'objectiu que persegueix aquesta llei. Entenc que les seves propostes també eren constructives, però des del nostre punt de vista de vegades les coses més senzilles resulten més pràctiques i no val la pena complicar-les, perquè l'objectiu que es persegueixi seria el contrari del que s'obtingués, i crec que no és aquesta la idea.

Com que ja no tenc més temps, i ja l'he esgotat, simplement dir això, Sra. Morell: esperam que, a pesar que queden aquestes esmenes, recordar-li que simplement es refereixen a sis articles; que el tema de l'habitatge, com li he explicat, està recollit a altres indrets que per via fins i tot d'aquesta llei es facilitarà als particulars que puguin accedir a línies de subvenció, per tant no estan ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, resumeixi.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, acab, Sra. Presidenta.

... no estan desatesos i que li demanaria també que, en atenció a la voluntat positiva que té aquesta llei, d'ajudar els ajuntaments que vostè deia que eren aquestes les institucions necessitades, podem tots una mica de voluntat i a veure si fóssim capaços de treure per assentiment i per unanimitat aquesta llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Morell, pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Agrair, en primer lloc, l'acceptació de les dues esmenes i la inclusió del concepte d'opció de compra. La meva argumentació també ha volgut fer incidència en aquest punt, és important que no exclouem absolutament res en el que fa referència a ajudes a l'accés a l'habitatge, si es posa ja que es facilitarà l'accés al lloguer, per què no ha de posar al lloguer d'opció de compra; per això agraeisc moltíssim que es puguin acceptar aquestes dues esmenes.

El tercer punt, sobre la transacció que ens ofereixen, dir-los que, com he dit abans i com crec que s'ha demostrat, el Partit Popular té molta voluntat de consens i té molta voluntat integradora, encara que de vegades no els ho pareixi, però de vegades, vostè, Sr. Boned, sí que m'ho ha acceptat, m'ha dit que es notava moltíssim el consens i la voluntat integradora i d'aportació d'idees del nostre grup parlamentari, que és pràcticament sempre, el que passa és que de vegades no els ho pareix, però ho és, i en aquest cas, doncs li acceptaríem la transacció, li acceptam la transacció, tenint en compte en aquest moment que sí li agaf la paraula al Govern que es faci proporcionalment, però que no serà el mes de desembre d'enguany que s'aprovi aquesta convocatòria, perquè seria absurd i, a més, el debat d'avui hagués quedat en res, a part que ens haguéssim passat a un punt que seria quasi de riure, perquè no seria coherent; però tenint en compte que esper que la convocatòria sortirà el més aviat possible, per això li accept la transacció.

Podem eliminar el punt que "es pugui suprimir o disminuir la quantitat de 10 milions d'euros" i en el seu lloc "fer les modificacions pressupostàries per a l'any 2009 per garantir que aquesta ja enguany pugui entrar en vigor".

Sobre les esmenes que no ens han aprovat, el Sr. Boned m'ha dit que no les podien aprovar perquè no aportaven, jo no pens el mateix, jo crec que sí aporten moltíssim; crec que el tema de la participació ciutadana és fonamental; crec que són vostès els que sempre parlen que la participació ciutadana ha de ser fonamental i l'hem d'afavorir molt més i no només en els processos electorals. Aquesta hagués pogut ser un exemple, un comitè d'avaluació que, a més, fos format per la gent que viu en el municipi, que viu en el barri i entitats veïnals que puguin donar el seu punt de vista.

S'hagués pogut transaccionar també, si no els pareixia bé així com estava redactat, perquè ja li he dit a la primera intervenció que jo no tenia cap problema a transaccionar-la, però és una llàstima que les entitats veïnals no puguin participar dins la decisió que els afectarà diàriament.

Sobre el tema de les pròrrogues als ajuntaments, estam cansats de dir que són els ajuntaments els que tenen moltíssims de problemes econòmics ara, en el moment de crisi, i també veiem com dia a dia surten noves mesures que intenten pal·liar aquest problema, fins i tot envaint competències dels ajuntaments que fa de vegades el Govern, per ajudar precisament els ajuntaments. O sigui que aquest no podia ser un exemple en què no s'hagués pogut fer. Evidentment que s'hagués pogut aprovar que es fes una pròrroga, per exemple, en la consecució dels terminis, sobretot a l'hora d'acabar les obres, quan sempre, sabem que els que tenen menys mitjans, són els ajuntaments. I jo crec que en aquest punt sí que haguéssim pogut afavorir, sí que haguéssim pogut dir que volem fer la gran legislatura del municipalisme, com sempre diuen de part del Govern, però en aquest cas no ho podem veure així perquè aquesta pròrroga no pot ser acceptada.

Sobre el tema concret d'urbanització turística, que vostès em diuen que no hem de passar pena perquè serà inclòs dins el tema de barri, dins la terminologia estricta de barri, i que aquestes urbanitzacions turístiques es veuran igualment, concorreran amb igualtat de condicions a l'hora de presentar els projectes. També els agaf la mà i també així ho esperam. Així també ho esperen molts municipis i molts nuclis que tenen geogràficament separades aquestes urbanitzacions, que no són considerades barri, ni tan sols ningú del seu poble les ha anomenat mai barri, però si hi són incloses a dins, tal i com s'ha reiterat diverses vegades per diferents grups, hem d'estar contents que almenys hi seran incloses.

Però, de totes formes, quin era el sentit d'aquesta llei? El sentit de la llei era crear uns principis informadors, perquè si hagués estat simplement fer realment, baixar a peu de carrer, i fer realment aquesta millora dels barris, s'hagués pogut fer amb moltes altres formes, s'hagués pogut fer un decret llei, que era molt ràpid, que el mes d'octubre el Sr. Conseller l'hagués pogut aprovar; que ja podria estar en marxa, o per ventura fer un pla director sectorial, també pensant amb les zones que necessitaven una actuació urgent, però s'ha optat pel tema de la llei. Si s'opta pel tema de la llei, podem incloure tot el que vulguem o el que no vulguem, és així de simple. Si volem incloure dins els principis informadors que es rehabiliti tot un barri, no entenc perquè no es pot incloure la rehabilitació d'habitatges, perquè va junt, és que va unit. Evidentment que la rehabilitació del barri és dels municipis i la rehabilitació d'habitatges és per a particulars, però la llei el que intenta, o el que nosaltres intentam amb aquesta esmena és garantir que a la vegada que es faci aquesta ajuda al municipi es farà una convocatòria paral·lela; que això ho fa el Govern i hem de tenir confiança en què ho faci? Evidentment, si es fa la llei, si inclou el punt a), es pot incloure el punt b), no hi ha cap problema a fer-ho si tenim aquesta intenció.

I sobre allò de la confiança que abans em deien que confiàssim amb el Govern, és evident que nosaltres han d'entendre que la confiança doncs li donam d'una certa manera, amb prudència, i que la confiança jo la vull veure reflectida en els pressuposts i la vull veure amb els 10 milions d'euros en el pressupost, perquè jo no don suport al Govern, tots els partits que li donen suport és evident que ells tinguin tanta confiança, però a mi m'agradaria veure damunt els papers que és on al final anirà a consecució final.

I finalment, m'agradaria que es quedassin amb aquesta voluntat consensuadora que els hem mostrat. Lament moltíssim que no em puguin acceptar la resta d'esmenes, crec que sí haguessin pogut ser molt complementàries a la llei, donar una llei més ample i més completa, fins i tot transaccionant el que fes falta, però perquè es donin compte de l'esperit real del Partit Popular. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. En torn de contrarèplica té el Grup Mixt la paraula, si qualcú la demana. No intervenen.

Pel BLOC per Mallorca? Tampoc no intervenen.

I pel Grup Socialista? Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Molt breument, Sra. Presidenta. Sra. Morell, l'objectiu de la llei sí és molt clar, és claríssim, l'objectiu és posar a l'abast dels ajuntaments el finançament necessari per poder executar tots aquells projectes que per si mateixos serien incapaços de fer perquè no tenen el finançament necessari. I això no ve gratuïtament ni perquè sí, el Sr. Conseller ja ho ha dit, s'aplica a altres comunitats autònomes, però és que, a més a més, aquí ja tenim una experiència: es va presentar un concurs i varen ser tants els ajuntaments que optaren a aquesta subvenció que, a més de tenir ja el convenciment del compliment del programa electoral, això va demostrar que era necessària aquesta llei, no tan sols treure qualque concurs de tant en tant de subvencions, sinó establir una xifra cada any que permeti que els ajuntaments puguin optar a aquests 10 milions d'euros, que tindrà, com ja bé ha explicat en el seu moment el conseller, diferents vessants, no només per als propis municipis, sinó en relació també amb la situació de crisi econòmica; però l'objectiu que persegueix és aquest: permetre i ajudar als ajuntaments que puguin executar aquells projectes que per si mateixos no podrien de cap manera.

I per acabar, m'agradaria fer una pregunta, perquè jo a la meua intervenció he fet una esmena *in voce* i m'agradaria saber quina és la decisió dels diferents grups per a la seva acceptació, perquè si no, a l'hora de votar ...

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Aquesta presidència entén que la Sra. Sandra Morell l'accepta i per tant ... Molt bé.

Doncs, una vegada acabat el debat, intentarem, l'havíem tocat ja el timbre, sí, una vegada acabat el debat passaríem a la votació.

Em diuen des dels Serveis Jurídics si, per favor, després passaran per escrit el que han proposat.

I ara intentarem passar a la votació i la primera seria la votació de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular; considerariem que hi hauria assentiment de l'esmena 11.770 i 11.771 i de la transacció a l'esmena 11.775.

Així mateix, s'incorporen les modificacions fetes a l'article 7.2.6 i 10.1.

Es pot entendre això aprovat per assentiment, senyors portaveus? Doncs, això quedaria aprovat per assentiment.

I passaríem, en segon lloc, a votar les esmenes defensades pel Grup Parlamentari Popular 11.759, 11.763, 11.764, 11.765, 11.766, 11.767, 11.768, 11.769, 11.772, 11.773 i 11.774. Passam a votar i votam.

A favor, 26; en contra, 27; cap abstenció. Per tant, queda rebutjat.

I passam, a continuació, a votar els articles 1, 2, 4, 5, 12, 13, 15, la disposició addicional segona, l'exposició de motius, als quals s'hi mantenen esmenes. Passam a votar i votam.

A favor, 27; en contra, 24 i 1 abstenció. Per tant, s'aprova.

I passam, finalment votarem el títol del projecte, els articles 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 16, 17 i 18 i la disposició addicional primera, tercera, quarta i les disposicions finals primera i segona, als quals s'hi mantenen esmenes. Es poden entendre aprovats per assentiment? Doncs, queda aprovat per assentiment.

Es faculen els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I els grups parlamentaris que ho facin passar, per favor, al lletrat.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de rehabilitació i millora dels barris dels municipis de les Illes Balears.

Ara sí que podem aplaudir.

(Aplaudiments a la sala)

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS